Liber Deuteronomii

Cap. 1 1 Hæc sunt verba quæ locutus est Moyses ad
omnem Israël trans Jordanem in solitudine campestri,
contra mare Rubrum, inter Pharan et Tophel et Laban et
Haseroth, ubi auri est plurimum : 2 undecim diebus de
Horeb per viam montis Seir usque ad Cadesbarne.
3 Quadragesimo anno, undecimo mense, prima die
mensis, locutus est Moyses ad filios Israël omnia quæ
præceperat illi Dominus, ut diceret eis, 4 postquam
percussit Sehon regem Amorrhæorum, qui habitabat in
Hesebon, et Og regem Basan, qui mansit in Astaroth, et in
Edrai, 5 trans Jordanem in terra Moab. Cœpitque Moyses
explanare legem, et dicere :

6 Dominus Deus noster locutus est ad nos in Horeb,
dicens : Sufficit vobis quod in hoc monte mansistis :
7 revertimini, et venite ad montem Amorrhæorum, et ad
cetera quæ ei proxima sunt campestria atque montana et
humiliora loca contra meridiem, et juxta littus maris,
terram Chananæorum, et Libani usque ad flumen
magnum Euphraten. 8 En, inquit, tradidi vobis :
ingredimini et possidete eam, super qua juravit Dominus
patribus vestris Abraham, Isaac, et Jacob, ut daret illam
eis, et semini eorum post eos.

9 Dixique vobis illo in tempore : 10 Non possum solus
sustinere vos : quia Dominus Deus vester multiplicavit vos,
et estis hodie sicut stellæ cæli, plurimi. 11 (Dominus Deus
patrum vestrorum addat ad hunc numerum multa millia,
et benedicat vobis sicut locutus est.) 12 Non valeo solus
negotia vestra sustinere, et pondus ac jurgia. 13 Date ex
vobis viros sapientes et gnaros, et quorum conversatio sit
probata in tribubus vestris, ut ponam eos vobis principes.
14 Tunc respondistis mihi : Bona res est, quam vis facere.
15 Tulique de tribubus vestris viros sapientes et nobiles, et
constitui eos principes, tribunos, et centuriones, et
quinquagenarios ac decanos, qui docerent vos singula.

16 Præcepique eis, dicens : Audite illos, et quod justum
est judicate : sive civis sit ille, sive peregrinus. 17 Nulla
erit distantia personarum : ita parvum audietis ut
magnum, nec accipietis cujusquam personam, quia Dei
judicium est. Quod si difficile vobis visum aliquid fuerit,
referte ad me, et ego audiam. 18 Præcepique omnia quæ
facere deberetis.

19 Profecti autem de Horeb, transivimus per eremum
terribilem et maximam, quam vidistis, per viam montis
Amorrhæi, sicut præceperat Dominus Deus noster nobis.
Cumque venissemus in Cadesbarne, 20 dixi vobis : Venistis
ad montem Amorrhæi, quem Dominus Deus noster
daturus est nobis : 21 vide terram, quam Dominus Deus
tuus dat tibi : ascende et posside eam, sicut locutus est
Dominus Deus noster patribus tuis : noli timere, nec
quidquam paveas. 22 Et accessistis ad me omnes, atque
dixistis : Mittamus viros qui considerent terram : et
renuntient per quod iter debeamus ascendere, et ad quas
pergere civitates. 23 Cumque mihi sermo placuisset, misi
ex vobis duodecim viros, singulos de tribubus suis. 24 Qui
cum perrexissent, et ascendissent in montana, venerunt
usque ad Vallem botri : et considerata terra, 25 sumentes
de fructibus ejus, ut ostenderent ubertatem, attulerunt ad
nos, atque dixerunt : Bona est terra, quam Dominus Deus
noster daturus est nobis.

26 Et noluistis ascendere, sed increduli ad sermonem
Domini Dei nostri, 27 murmurastis in tabernaculis vestris,
atque dixistis : Odit nos Dominus, et idcirco eduxit nos de
terra Ægypti, ut traderet nos in manu Amorrhæi, atque
deleret. 28 Quo ascendemus ? nuntii terruerunt cor
nostrum, dicentes : Maxima multitudo est, et nobis statura
procerior ; urbes magnæ, et ad cælum usque munitæ :
filios Enacim vidimus ibi. 29 Et dixi vobis : Nolite metuere,
nec timeatis eos : 30 Dominus Deus, qui ductor est vester,
pro vobis ipse pugnabit, sicut fecit in Ægypto cunctis
videntibus. 31 Et in solitudine (ipse vidisti) portavit te

Dominus Deus tuus, ut solet homo gestare parvulum filium
suum, in omni via per quam ambulastis, donec veniretis
ad locum istum. [32] Et nec sic quidem credidistis Domino
Deo vestro, [33] qui præcessit vos in via, et metatus est
locum in quo tentoria figere deberetis, nocte ostendens
vobis iter per ignem, et die per columnam nubis.

[34] Cumque audisset Dominus vocem sermonum vestrorum,
iratus juravit, et ait : [35] Non videbit quispiam de
hominibus generationis hujus pessimæ terram bonam,
quam sub juramento pollicitus sum patribus vestris,
[36] præter Caleb filium Jephone : ipse enim videbit eam, et
ipsi dabo terram, quam calcavit, et filiis ejus, quia
secutus est Dominum. [37] Nec miranda indignatio in
populum, cum mihi quoque iratus Dominus propter vos
dixerit : Nec tu ingredieris illuc : [38] sed Josue filius Nun
minister tuus, ipse intrabit pro te. Hunc exhortare et
robora, et ipse sorte terram dividet Israëli. [39] Parvuli
vestri, de quibus dixistis quod captivi ducerentur, et filii
qui hodie boni ac mali ignorant distantiam, ipsi
ingredientur : et ipsis dabo terram, et possidebunt eam.
[40] Vos autem revertimini, et abite in solitudinem per viam
maris Rubri.

[41] Et respondistis mihi : Peccavimus Domino : ascendemus
et pugnabimus, sicut præcepit Dominus Deus noster.
Cumque instructi armis pergeretis in montem, [42] ait mihi
Dominus : Dic ad eos : Nolite ascendere, neque pugnetis :
non enim sum vobiscum : ne cadatis coram inimicis
vestris. [43] Locutus sum, et non audistis : sed adversantes
imperio Domini, et tumentes superbia, ascendistis in
montem. [44] Itaque egressus Amorrhæus, qui habitabat in
montibus, et obviam veniens, persecutus est vos, sicut
solent apes persequi : et cecidit de Seir usque Horma.
[45] Cumque reversi ploraretis coram Domino, non audivit
vos, nec voci vestræ voluit acquiescere. [46] Sedistis ergo in
Cadesbarne multo tempore.

Cap. 2 1 Profectique inde, venimus in solitudinem,
quæ ducit ad mare Rubrum, sicut mihi dixerat Dominus :
et circuivimus montem Seir longo tempore. 2 Dixitque
Dominus ad me : 3 Sufficit vobis circuire montem istum :
ite contra aquilonem : 4 et populo præcipe, dicens :
Transibitis per terminos fratrum vestrorum filiorum Esau,
qui habitant in Seir, et timebunt vos. 5 Videte ergo
diligenter ne moveamini contra eos. Neque enim dabo
vobis de terra eorum quantum potest unius pedis calcare
vestigium, quia in possessionem Esau dedi montem Seir.
6 Cibos emetis ab eis pecunia, et comedetis : aquam
emptam haurietis, et bibetis. 7 Dominus Deus tuus
benedixit tibi in omni opere manuum tuarum : novit iter
tuum, quomodo transieris solitudinem hanc magnam, per
quadraginta annos habitans tecum Dominus Deus tuus, et
nihil tibi defuit. 8 Cumque transissemus fratres nostros
filios Esau, qui habitabant in Seir, per viam campestrem
de Elath, et de Asiongaber, venimus ad iter quod ducit in
desertum Moab.

9 Dixitque Dominus ad me : Non pugnes contra Moabitas,
nec ineas adversus eos prælium : non enim dabo tibi
quidquam de terra eorum, quia filiis Loth tradidi Ar in
possessionem. 10 Emim primi fuerunt habitatores ejus,
populus magnus, et validus, et tam excelsus ut de Enacim
stirpe, 11 quasi gigantes crederentur, et essent similes
filiorum Enacim. Denique Moabitæ appellant eos Emim.
12 In Seir autem prius habitaverunt Horrhæi : quibus
expulsis atque deletis, habitaverunt filii Esau, sicut fecit
Israël in terra possessionis suæ, quam dedit illi Dominus.
13 Surgentes ergo ut transiremus torrentem Zared,
venimus ad eum. 14 Tempus autem, quo ambulavimus de
Cadesbarne usque ad transitum torrentis Zared, triginta
et octo annorum fuit : donec consumeretur omnis
generatio hominum bellatorum de castris, sicut juraverat
Dominus : 15 cujus manus fuit adversum eos, ut interirent
de castrorum medio.

**16 Postquam autem universi ciciderunt pugnatores,
17 locutus est Dominus ad me, dicens : 18 Tu transibis
hodie terminos Moab, urbem nomine Ar : 19 et accedens
in vicina filiorum Ammon, cave ne pugnes contra eos, nec
movearis ad prælium : non enim dabo tibi de terra
filiorum Ammon, quia filiis Loth dedi eam in
possessionem. 20 Terra gigantum reputata est : et in ipsa
olim habitaverunt gigantes, quos Ammonitæ vocant
Zomzommim, 21 populus magnus, et multus, et proceræ
longitudinis, sicut Enacim, quos delevit Dominus a facie
eorum : et fecit illos habitare pro eis, 22 sicut fecerat filiis
Esau, qui habitant in Seir, delens Horrhæos, et terram
eorum illis tradens, quam possident usque in præsens.
23 Hevæos quoque, qui habitabant in Haserim usque
Gazan, Cappadoces expulerunt : qui egressi de
Cappadocia deleverunt eos, et habitaverunt pro illis.
24 Surgite, et transite torrentem Arnon : ecce tradidi in
manu tua Sehon regem Hesebon Amorrhæum, et terram
ejus incipe possidere, et committe adversus eum
prælium. 25 Hodie incipiam mittere terrorem atque
formidinem tuam in populos, qui habitant sub omni cælo :
ut audito nomine tuo paveant, et in morem parturientium
contremiscant, et dolore teneantur.**

**26 Misi ergo nuntios de solitudine Cademoth ad Sehon
regem Hesebon verbis pacificis, dicens : 27 Transibimus
per terram tuam : publica gradiemur via ; non
declinabimus neque ad dexteram, neque ad sinistram.
28 Alimenta pretio vende nobis, ut vescamur : aquam
pecunia tribue, et sic bibemus. Tantum est ut nobis
concedas transitum, 29 sicut fecerunt filii Esau, qui
habitant in Seir, et Moabitæ, qui morantur in Ar : donec
veniamus ad Jordanem, et transeamus ad terram, quam
Dominus Deus noster daturus est nobis. 30 Noluitque
Sehon rex Hesebon dare nobis transitum : quia
induraverat Dominus Deus tuus spiritum ejus, et
obfirmaverat cor illius, ut traderetur in manus tuas, sicut
nunc vides. 31 Dixitque Dominus ad me : Ecce cœpi tibi**

tradere Sehon, et terram ejus : incipe possidere eam.
[32] Egressusque est Sehon obviam nobis cum omni populo
suo ad prælium in Jasa. [33] Et tradidit eum Dominus Deus
noster nobis : percussimusque eum cum filiis suis et omni
populo suo. [34] Cunctasque urbes in tempore illo cepimus,
interfectis habitatoribus earum, viris ac mulieribus et
parvulis : non reliquimus in eis quidquam, [35] absque
jumentis, quæ in partem venere prædantium : et spoliis
urbium, quas cepimus [36] ab Aroër, quæ est super ripam
torrentis Arnon, oppido quod in valle situm est, usque
Galaad. Non fuit vicus et civitas, quæ nostras effugeret
manus : omnes tradidit Dominus Deus noster nobis,
[37] absque terra filiorum Ammon, ad quam non
accessimus : et cunctis quæ adjacent torrenti Jeboc, et
urbibus montanis, universisque locis, a quibus nos
prohibuit Dominus Deus noster.

Cap. 3 [1] Itaque conversi ascendimus per iter Basan :
egressusque est Og rex Basan in occursum nobis cum
populo suo ad bellandum in Edrai. [2] Dixitque Dominus ad
me : Ne timeas eum : quia in manu tua traditus est cum
omni populo ac terra sua : faciesque ei sicut fecisti Sehon
regi Amorrhæorum, qui habitavit in Hesebon. [3] Tradidit
ergo Dominus Deus noster in manibus nostris etiam Og
regem Basan, et universum populum ejus :
percussimusque eos usque ad internecionem, [4] vastantes
cunctas civitates illius uno tempore. Non fuit oppidum,
quod nos effugeret : sexaginta urbes, omnem regionem
Argob regni Og in Basan. [5] Cunctæ urbes erant munitæ
muris altissimis, portisque et vectibus, absque oppidis
innumeris, quæ non habebant muros. [6] Et delevimus eos,
sicut feceramus Sehon regi Hesebon, disperdentes
omnem civitatem, virosque ac mulieres et parvulos :
[7] jumenta autem et spolia urbium diripuimus.
[8] Tulimusque illo in tempore terram de manu duorum
regum Amorrhæorum, qui erant trans Jordanem : a
torrente Arnon usque ad montem Hernon, [9] quem Sidonii
Sarion vocant, et Amorrhæi Sanir : [10] omnes civitates,

quæ sitæ sunt in planitie, et universam terram Galaad et
Basan usque ad Selcha, et Edrai civitates regni Og in
Basan. 11 Solus quippe Og rex Basan restiterat de stirpe
gigantum. Monstratur lectus ejus ferreus, qui est in
Rabbath filiorum Ammon, novem cubitos habens
longitudinis, et quatuor latitudinis ad mensuram cubiti
virilis manus.

12 Terramque possedimus tempore illo ab Aroër, quæ est
super ripam torrentis Arnon, usque ad mediam partem
montis Galaad : et civitates illius dedi Ruben et Gad.
13 Reliquam autem partem Galaad, et omnem Basan
regni Og, tradidi mediæ tribui Manasse, omnem
regionem Argob : cunctaque Basan vocatur Terra
gigantum. 14 Jair filius Manasse possedit omnem
regionem Argob usque ad terminos Gessuri et Machati.
Vocavitque ex nomine suo Basan, Havoth Jair, id est,
Villas Jair, usque in præsentem diem. 15 Machir quoque
dedi Galaad. 16 Et tribubus Ruben et Gad dedi de terra
Galaad usque ad torrentem Arnon medium torrentis, et
confinium usque ad torrentem Jeboc, qui est terminus
filiorum Ammon : 17 et planitiem solitudinis, atque
Jordanem, et terminos Cenereth usque ad mare deserti,
quod est salsissimum, ad radices montis Phasga contra
orientem. 18 Præcepique vobis in tempore illo, dicens :
Dominus Deus vester dat vobis terram hanc in
hæreditatem : expediti præcedite fratres vestros filios
Israël omnes viri robusti, 19 absque uxoribus, et parvulis,
atque jumentis. Novi enim quod plura habeatis pecora, et
in urbibus remanere debebunt, quas tradidi vobis,
20 donec requiem tribuat Dominus fratribus vestris, sicut
vobis tribuit : et possideant ipsi etiam terram, quam
daturus est eis trans Jordanem : tunc revertetur
unusquisque in possessionem suam, quam dedi vobis.

21 Josue quoque in tempore illo præcepi, dicens : Oculi tui
viderunt quæ fecit Dominus Deus vester duobus his
regibus : sic faciet omnibus regnis, ad quæ transiturus es.

22 Ne timeas eos : Dominus enim Deus vester pugnabit
pro vobis. 23 Precatusque sum Dominum in tempore illo,
dicens : 24 Domine Deus, tu cœpisti ostendere servo tuo
magnitudinem tuam, manumque fortissimam : neque enim
est alius deus vel in cælo, vel in terra, qui possit facere
opera tua, et comparari fortitudini tuæ. 25 Transibo igitur,
et videbo terram hanc optimam trans Jordanem, et
montem istum egregium, et Libanum. 26 Iratusque est
Dominus mihi propter vos, nec exaudivit me, sed dixit
mihi : Sufficit tibi : nequaquam ultra loquaris de hac re ad
me. 27 Ascende cacumen Phasgæ, et oculos tuos
circumfer ad occidentem, et ad aquilonem, austrumque et
orientem, et aspice ; nec enim transibis Jordanem istum.
28 Præcipe Josue, et corrobora eum atque conforta : quia
ipse præcedet populum istum, et dividet eis terram quam
visurus es. 29 Mansimusque in valle contra fanum Phogor.

Cap. 4 1 Et nunc, Israël, audi præcepta et judicia,
quæ ego doceo te : ut faciens ea, vivas, et ingrediens
possideas terram, quam Dominus Deus patrum vestrorum
daturus est vobis. 2 Non addetis ad verbum, quod vobis
loquor, nec auferetis ex eo : custodite mandata Domini
Dei vestri, quæ ego præcipio vobis. 3 Oculi vestri viderunt
omnia quæ fecit Dominus contra Beelphegor, quomodo
contriverit omnes cultores ejus de medio vestri. 4 Vos
autem qui adhæretis Domino Deo vestro, vivitis universi
usque in præsentem diem. 5 Scitis quod docuerim vos
præcepta atque justitias, sicut mandavit mihi Dominus
Deus meus : sic facietis ea in terra, quam possessuri
estis : 6 et observabitis et implebitis opere. Hæc est enim
vestra sapientia, et intellectus coram populis, ut
audientes universa præcepta hæc, dicant : En populus
sapiens et intelligens, gens magna. 7 Nec est alia natio
tam grandis, quæ habeat deos appropinquantes sibi,
sicut Deus noster adest cunctis obsecrationibus nostris.
8 Quæ est enim alia gens sic inclyta, ut habeat
cæremonias, justaque judicia, et universam legem, quam
ego proponam hodie ante oculos vestros ?

9 Custodi igitur temetipsum, et animam tuam sollicite. Ne
obliviscaris verborum, quæ viderunt oculi tui, et ne
excidant de corde tuo cunctis diebus vitæ tuæ. Docebis
ea filios ac nepotes tuos, 10 a die in quo stetisti coram
Domino Deo tuo in Horeb, quando Dominus locutus est
mihi, dicens : Congrega ad me populum, ut audiant
sermones meos, et discant timere me omni tempore quo
vivunt in terra, doceantque filios suos. 11 Et accessistis ad
radices montis, qui ardebat usque ad cælum : erantque in
eo tenebræ, et nubes, et caligo. 12 Locutusque est
Dominus ad vos de medio ignis. Vocem verborum ejus
audistis, et formam penitus non vidistis. 13 Et ostendit
vobis pactum suum, quod præcepit ut faceretis, et decem
verba, quæ scripsit in duabus tabulis lapideis. 14 Mihique
mandavit in illo tempore ut docerem vos cæremonias et
judicia, quæ facere deberetis in terra, quam possessuri
estis. 15 Custodite igitur sollicite animas vestras. Non
vidistis aliquam similitudinem in die, qua locutus est vobis
Dominus in Horeb de medio ignis : 16 ne forte decepti
faciatis vobis sculptam similitudinem, aut imaginem
masculi vel feminæ : 17 similitudinem omnium
jumentorum, quæ sunt super terram, vel avium sub cælo
volantium, 18 atque reptilium, quæ moventur in terra, sive
piscium qui sub terra morantur in aquis : 19 ne forte
elevatis oculis ad cælum, videas solem et lunam, et omnia
astra cæli, et errore deceptus adores ea, et colas quæ
creavit Dominus Deus tuus in ministerium cunctis
gentibus, quæ sub cælo sunt. 20 Vos autem tulit Dominus,
et eduxit de fornace ferrea Ægypti, ut haberet populum
hæreditarium, sicut est in præsenti die.

21 Iratusque est Dominus contra me propter sermones
vestros, et juravit ut non transirem Jordanem, nec
ingrederer terram optimam, quam daturus est vobis.
22 Ecce morior in hac humo ; non transibo Jordanem : vos
transibitis, et possidebitis terram egregiam. 23 Cave
nequando obliviscaris pacti Domini Dei tui, quod pepigit

tecum, et facias tibi sculptam similitudinem eorum, quæ
fieri Dominus prohibuit : 24 quia Dominus Deus tuus ignis
consumens est, Deus æmulator. 25 Si genueritis filios ac
nepotes, et morati fueritis in terra, deceptique feceritis
vobis aliquam similitudinem, patrantes malum coram
Domino Deo vestro, ut eum ad iracundiam provocetis :
26 testes invoco hodie cælum et terram, cito perituros vos
esse de terra, quam transito Jordane possessuri estis :
non habitabitis in ea longo tempore, sed delebit vos
Dominus, 27 atque disperget in omnes gentes, et
remanebitis pauci in nationibus, ad quas vos ducturus est
Dominus. 28 Ibique servietis diis, qui hominum manu
fabricati sunt, ligno et lapidi qui non vident, nec audiunt,
nec comedunt, nec odorantur. 29 Cumque quæsieris ibi
Dominum Deum tuum, invenies eum : si tamen toto corde
quæsieris, et tota tribulatione animæ tuæ. 30 Postquam te
invenerint omnia quæ prædicta sunt, novissimo tempore
reverteris ad Dominum Deum tuum, et audies vocem ejus.
31 Quia Deus misericors Dominus Deus tuus est : non
dimittet te, nec omnino delebit, neque obliviscetur pacti,
in quo juravit patribus tuis.

32 Interroga de diebus antiquis, qui fuerunt ante te ex die
quo creavit Deus hominem super terram, a summo cælo
usque ad summum ejus, si facta est aliquando
hujuscemodi res, aut umquam cognitum est, 33 ut audiret
populus vocem Dei loquentis de medio ignis, sicut tu
audisti, et vixisti : 34 si fecit Deus ut ingrederetur, et
tolleret sibi gentem de medio nationum, per tentationes,
signa atque portenta, per pugnam et robustam manum,
extentumque brachium, et horribiles visiones juxta omnia
quæ fecit pro vobis Dominus Deus vester in Ægypto,
videntibus oculis tuis : 35 ut scires quoniam Dominus ipse
est Deus, et non est alius præter eum. 36 De cælo te fecit
audire vocem suam, ut doceret te, et in terra ostendit tibi
ignem suum maximum, et audisti verba illius de medio
ignis : 37 quia dilexit patres tuos, et elegit semen eorum
post eos. Eduxitque te præcedens in virtute sua magna ex

Ægypto, [38] ut deleret nationes maximas et fortiores te in
introitu tuo : et introduceret te, daretque tibi terram
earum in possessionem, sicut cernis in præsenti die.
[39] Scito ergo hodie, et cogitato in corde tuo quod Dominus
ipse sit Deus in cælo sursum, et in terra deorsum, et non
sit alius. [40] Custodi præcepta ejus atque mandata, quæ
ego præcipio tibi : ut bene sit tibi, et filiis tuis post te, et
permaneas multo tempore super terram, quam Dominus
Deus tuus daturus est tibi.

[41] Tunc separavit Moyses tres civitates trans Jordanem ad
orientalem plagam, [42] ut confugiat ad eas qui occiderit
nolens proximum suum, nec sibi fuerit inimicus ante unum
et alterum diem, et ad harum aliquam urbium possit
evadere : [43] Bosor in solitudine, quæ sita est in terra
campestri de tribu Ruben : et Ramoth in Galaad, quæ est
in tribu Gad : et Golan in Basan, quæ est in tribu
Manasse.

[44] Ista est lex, quam proposuit Moyses coram filiis Israël :
[45] et hæc testimonia et cæremoniæ atque judicia, quæ
locutus est ad filios Israël, quando egressi sunt de
Ægypto, [46] trans Jordanem in valle contra fanum Phogor
in terra Sehon regis Amorrhæi, qui habitavit in Hesebon,
quem percussit Moyses. Filii quoque Israël egressi ex
Ægypto [47] possederunt terram ejus, et terram Og regis
Basan, duorum regum Amorrhæorum, qui erant trans
Jordanem ad solis ortum : [48] ab Aroër, quæ sita est super
ripam torrentis Arnon, usque ad montem Sion, qui est et
Hermon, [49] omnem planitiem trans Jordanem ad
orientalem plagam, usque ad mare solitudinis, et usque
ad radices montis Phasga.

Cap. 5 [1] Vocavitque Moyses omnem Israëlem, et dixit
ad eum : Audi, Israël, cæremonias atque judicia, quæ ego
loquor in auribus vestris hodie : discite ea, et opere
complete. [2] Dominus Deus noster pepigit nobiscum fœdus
in Horeb. [3] Non cum patribus nostris iniit pactum, sed

nobiscum qui in præsentiarum sumus, et vivimus. [4] Facie
ad faciem locutus est nobis in monte de medio ignis. [5] Ego
sequester et medius fui inter Dominum et vos in tempore
illo, ut annuntiarem vobis verba ejus : timuistis enim
ignem, et non ascendistis in montem. Et ait : [6] Ego
Dominus Deus tuus, qui eduxi te de terra Ægypti, de domo
servitutis. [7] Non habebis deos alienos in conspectu meo.
[8] Non facies tibi sculptile, nec similitudinem omnium, quæ
in cælo sunt desuper, et quæ in terra deorsum, et quæ
versantur in aquis sub terra. [9] Non adorabis ea, et non
coles. Ego enim sum Dominus Deus tuus : Deus æmulator,
reddens iniquitatem patrum super filios in tertiam et
quartam generationem his qui oderunt me : [10] et faciens
misericordiam in multa millia diligentibus me, et
custodientibus præcepta mea. [11] Non usurpabis nomen
Domini Dei tui frustra : quia non erit impunitus qui super
re vana nomen ejus assumpserit. [12] Observa diem
sabbati, ut sanctifices eum, sicut præcepit tibi Dominus
Deus tuus. [13] Sex diebus operaberis, et facies omnia
opera tua. [14] Septimus dies sabbati est, id est, requies
Domini Dei tui. Non facies in eo quidquam operis tu, et
filius tuus, et filia, servus et ancilla, et bos, et asinus, et
omne jumentum tuum, et peregrinus qui est intra portas
tuas : ut requiescat servus tuus, et ancilla tua, sicut et tu.
[15] Memento quod et ipse servieris in Ægypto, et eduxerit
te inde Dominus Deus tuus in manu forti, et brachio
extento. Idcirco præcepit tibi ut observares diem sabbati.
[16] Honora patrem tuum et matrem, sicut præcepit tibi
Dominus Deus tuus, ut longo vivas tempore, et bene sit
tibi in terra, quam Dominus Deus tuus daturus est tibi.
[17] Non occides, [18] neque mœchaberis, [19] furtumque non
facies : [20] nec loqueris contra proximum tuum falsum
testimonium. [21] Non concupisces uxorem proximi tui : non
domum, non agrum, non servum, non ancillam, non
bovem, non asinum, et universa quæ illius sunt. [22] Hæc
verba locutus est Dominus ad omnem multitudinem
vestram in monte de medio ignis et nubis, et caliginis,
voce magna, nihil addens amplius : et scripsit ea in

duabus tabulis lapideis, quas tradidit mihi.

23 Vos autem postquam audistis vocem de medio
tenebrarum, et montem ardere vidistis, accessistis ad me
omnes principes tribuum et majores natu, atque dixistis :
24 Ecce ostendit nobis Dominus Deus noster majestatem et
magnitudinem suam : vocem ejus audivimus de medio
ignis, et probavimus hodie, quod loquente Deo cum
homine, vixerit homo. 25 Cur ergo moriemur, et devorabit
nos ignis hic maximus ? si enim audierimus ultra vocem
Domini Dei nostri, moriemur. 26 Quid est omnis caro, ut
audiat vocem Dei viventis, qui de medio ignis loquitur
sicut nos audivimus, et possit vivere ? 27 Tu magis accede :
et audi cuncta quæ dixerit Dominus Deus noster tibi :
loquerisque ad nos, et nos audientes faciemus ea.

28 Quod cum audisset Dominus, ait ad me : Audivi vocem
verborum populi hujus quæ locuti sunt tibi : bene omnia
sunt locuti. 29 Quis det talem eos habere mentem, ut
timeant me, et custodiant universa mandata mea in omni
tempore, ut bene sit eis et filiis eorum in sempiternum ?
30 Vade et dic eis : Revertimini in tentoria vestra. 31 Tu
vero hic sta mecum, et loquar tibi omnia mandata mea, et
cæremonias atque judicia : quæ docebis eos, ut faciant
ea in terra, quam dabo illis in possessionem. 32 Custodite
igitur et facite quæ præcepit Dominus Deus vobis : non
declinabitis neque ad dexteram, neque ad sinistram :
33 sed per viam, quam præcepit Dominus Deus vester,
ambulabitis, ut vivatis, et bene sit vobis, et protelentur
dies in terra possessionis vestræ.

Cap. 6 1 Hæc sunt præcepta, et cæremoniæ, atque
judicia, quæ mandavit Dominus Deus vester ut docerem
vos, et faciatis ea in terra, ad quam transgredimini
possidendam : 2 ut timeas Dominum Deum tuum, et
custodias omnia mandata et præcepta ejus, quæ ego
præcipio tibi, et filiis, ac nepotibus tuis, cunctis diebus
vitæ tuæ, ut prolongentur dies tui. 3 Audi, Israël, et

observa ut facias quæ præcepit tibi Dominus, et bene sit
tibi, et multipliceris amplius, sicut pollicitus est Dominus
Deus patrum tuorum tibi terram lacte et melle manantem.
4 Audi, Israël : Dominus Deus noster, Dominus unus est.
5 Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex
tota anima tua, et ex tota fortitudine tua. 6 Eruntque
verba hæc, quæ ego præcipio tibi hodie, in corde tuo :
7 et narrabis ea filiis tuis, et meditaberis in eis sedens in
domo tua, et ambulans in itinere, dormiens atque
consurgens. 8 Et ligabis ea quasi signum in manu tua,
eruntque et movebuntur inter oculos tuos, 9 scribesque ea
in limine, et ostiis domus tuæ.

10 Cumque introduxerit te Dominus Deus tuus in terram,
pro qua juravit patribus tuis Abraham, Isaac, et Jacob, et
dederit tibi civitates magnas et optimas, quas non
ædificasti, 11 domos plenas cunctarum opum, quas non
exstruxisti, cisternas, quas non fodisti, vineta et oliveta,
quæ non plantasti, 12 et comederis, et saturatus fueris :
13 cave diligenter ne obliviscaris Domini, qui eduxit te de
terra Ægypti, de domo servitutis. Dominum Deum tuum
timebis, et illi soli servies, ac per nomen illius jurabis.
14 Non ibitis post deos alienos cunctarum gentium, quæ in
circuitu vestro sunt : 15 quoniam Deus æmulator Dominus
Deus tuus in medio tui : nequando irascatur furor Domini
Dei tui contra te, et auferat te de superficie terræ. 16 Non
tentabis Dominum Deum tuum, sicut tentasti in loco
tentationis. 17 Custodi præcepta Domini Dei tui, ac
testimonia et cæremonias, quas præcepit tibi : 18 et fac
quod placitum est et bonum in conspectu Domini, ut bene
sit tibi : et ingressus possideas terram optimam, de qua
juravit Dominus patribus tuis, 19 ut deleret omnes inimicos
tuos coram te, sicut locutus est.

20 Cumque interrogaverit te filius tuus cras, dicens : Quid
sibi volunt testimonia hæc, et cæremoniæ, atque judicia,
quæ præcepit Dominus Deus noster nobis ? 21 dices ei :
Servi eramus Pharaonis in Ægypto, et eduxit nos Dominus

de Ægypto in manu forti : 22 fecitque signa atque prodigia
magna et pessima in Ægypto contra Pharaonem, et
omnem domum illius in conspectu nostro, 23 et eduxit nos
inde, ut introductis daret terram, super qua juravit
patribus nostris. 24 Præcepitque nobis Dominus ut
faciamus omnia legitima hæc, et timeamus Dominum
Deum nostrum, ut bene sit nobis cunctis diebus vitæ
nostræ, sicut est hodie. 25 Eritque nostri misericors, si
custodierimus et fecerimus omnia præcepta ejus coram
Domino Deo nostro, sicut mandavit nobis.

Cap. 7 1 Cum introduxerit te Dominus Deus tuus in
terram, quam possessurus ingredieris, et deleverit gentes
multas coram te, Hethæum, et Gergezæum, et
Amorrhæum, Chananæum, et Pherezæum, et Hevæum, et
Jebusæum, septem gentes multo majoris numeri quam tu
es, et robustiores te : 2 tradideritque eas Dominus Deus
tuus tibi, percuties eas usque ad internecionem. Non
inibis cum eis fœdus, nec misereberis earum, 3 neque
sociabis cum eis conjugia. Filiam tuam non dabis filio
ejus, nec filiam illius accipies filio tuo : 4 quia seducet
filium tuum, ne sequatur me, et ut magis serviat diis
alienis : irasceturque furor Domini, et delebit te cito.
5 Quin potius hæc facietis eis : aras eorum subvertite, et
confringite statuas, lucosque succidite, et sculptilia
comburite : 6 quia populus sanctus es Domino Deo tuo.

Te elegit Dominus Deus tuus, ut sis ei populus peculiaris
de cunctis populis, qui sunt super terram. 7 Non quia
cunctas gentes numero vincebatis, vobis junctus est
Dominus, et elegit vos, cum omnibus sitis populis
pauciores : 8 sed quia dilexit vos Dominus, et custodivit
juramentum, quod juravit patribus vestris : eduxitque vos
in manu forti, et redemit de domo servitutis, de manu
Pharaonis regis Ægypti. 9 Et scies, quia Dominus Deus
tuus, ipse est Deus fortis et fidelis, custodiens pactum et
misericordiam diligentibus se, et his qui custodiunt
præcepta ejus in mille generationes : 10 et reddens

odientibus se statim, ita ut disperdat eos, et ultra non
differat, protinus eis restituens quod merentur. [11] Custodi
ergo præcepta et cæremonias atque judicia, quæ ego
mando tibi hodie ut facias.

[12] Si postquam audieris hæc judicia, custodieris ea, et
feceris, custodiet et Dominus Deus tuus pactum tibi, et
misericordiam quam juravit patribus tuis : [13] et diliget te,
ac multiplicabit, benedicetque fructui ventris tui, et
fructui terræ tuæ, frumento tuo, atque vindemiæ, oleo, et
armentis, gregibus ovium tuarum super terram, pro qua
juravit patribus tuis ut daret eam tibi. [14] Benedictus eris
inter omnes populos. Non erit apud te sterilis utriusque
sexus, tam in hominibus quam in gregibus tuis. [15] Auferet
Dominus a te omnem languorem : et infirmitates Ægypti
pessimas, quas novisti, non inferet tibi, sed cunctis
hostibus tuis. [16] Devorabis omnes populos, quos Dominus
Deus tuus daturus est tibi. Non parcet eis oculus tuus, nec
servies diis eorum, ne sint in ruinam tui.

[17] Si dixeris in corde tuo : Plures sunt gentes istæ quam
ego : quomodo potero delere eas ? [18] noli metuere, sed
recordare quæ fecerit Dominus Deus tuus Pharaoni, et
cunctis Ægyptiis, [19] plagas maximas, quas viderunt oculi
tui, et signa atque portenta, manumque robustam, et
extentum brachium, ut educeret te Dominus Deus tuus :
sic faciet cunctis populis, quos metuis. [20] Insuper et
crabrones mittet Dominus Deus tuus in eos, donec deleat
omnes atque disperdat qui te fugerint, et latere potuerint.
[21] Non timebis eos, quia Dominus Deus tuus in medio tui
est, Deus magnus et terribilis : [22] ipse consumet nationes
has in conspectu tuo paulatim atque per partes. Non
poteris eas delere pariter : ne forte multiplicentur contra
te bestiæ terræ. [23] Dabitque eos Dominus Deus tuus in
conspectu tuo : et interficiet illos, donec penitus
deleantur. [24] Tradetque reges eorum in manus tuas, et
disperdes nomina eorum sub cælo : nullus poterit
resistere tibi, donec conteras eos. [25] Sculptilia eorum igne

combures : non concupisces argentum et aurum, de
quibus facta sunt, neque assumes ex eis tibi quidquam,
ne offendas, propterea quia abominatio est Domini tui :
26 nec inferes quippiam ex idolo in domum tuam, ne fias
anathema, sicut et illud est. Quasi spurcitiam
detestaberis, et velut inquinamentum ac sordes
abominationi habebis, quia anathema est.

Cap. 8 1 Omne mandatum, quod ego præcipio tibi
hodie, cave diligenter ut facias, ut possitis vivere, et
multiplicemini, ingressique possideatis terram, pro qua
juravit Dominus patribus vestris. 2 Et recordaberis cuncti
itineris, per quod adduxit te Dominus Deus tuus
quadraginta annis per desertum, ut affligeret te, atque
tentaret, et nota fierent quæ in tuo animo versabantur,
utrum custodires mandata illius, an non. 3 Afflixit te
penuria, et dedit tibi cibum manna, quod ignorabas tu et
patres tui : ut ostenderet tibi quod non in solo pane vivat
homo, sed in omni verbo quod egreditur de ore Dei.
4 Vestimentum tuum, quo operiebaris, nequaquam
vetustate defecit, et pes tuus non est subtritus, en
quadragesimus annus est : 5 ut recogites in corde tuo,
quia sicut erudit filium suum homo, sic Dominus Deus tuus
erudivit te, 6 ut custodias mandata Domini Dei tui, et
ambules in viis ejus, et timeas eum. 7 Dominus enim Deus
tuus introducet te in terram bonam, terram rivorum,
aquarumque et fontium, in cujus campis et montibus
erumpunt fluviorum abyssi : 8 terram frumenti, hordei ac
vinearum, in qua ficus, et malogranata, et oliveta
nascuntur : terram olei ac mellis, 9 ubi absque ulla
penuria comedes panem tuum, et rerum omnium
abundantia perfrueris : cujus lapides ferrum sunt, et de
montibus ejus æris metalla fodiuntur : 10 ut cum
comederis, et satiatus fueris, benedicas Domino Deo tuo
pro terra optima, quam dedit tibi.

11 Observa, et cave nequando obliviscaris Domini Dei tui,
et negligas mandata ejus atque judicia et cæremonias,

quas ego præcipio tibi hodie : [12] ne postquam comederis
et satiatus fueris, domos pulchras ædificaveris, et
habitaveris in eis, [13] habuerisque armenta boum, et ovium
greges, argenti et auri, cunctarumque rerum copiam,
[14] elevetur cor tuum, et non reminiscaris Domini Dei tui,
qui eduxit te de terra Ægypti, de domo servitutis, [15] et
ductor tuus fuit in solitudine magna atque terribili, in qua
erat serpens flatu adurens, et scorpio, ac dipsas, et nullæ
omnino aquæ : qui eduxit rivos de petra durissima, [16] et
cibavit te manna in solitudine, quod nescierunt patres tui.
Et postquam afflixit ac probavit, ad extremum misertus
est tui, [17] ne diceres in corde tuo : Fortitudo mea, et robur
manus meæ, hæc mihi omnia præstiterunt : [18] sed
recorderis Domini Dei tui, quod ipse vires tibi præbuerit,
ut impleret pactum suum, super quo juravit patribus tuis,
sicut præsens indicat dies. [19] Sin autem oblitus Domini
Dei tui, secutus fueris deos alienos, coluerisque illos et
adoraveris : ecce nunc prædico tibi quod omnino
dispereas. [20] Sicut gentes, quas delevit Dominus in
introitu tuo, ita et vos peribitis, si inobedientes fueritis
voci Domini Dei vestri.

Cap. 9 [1] Audi, Israël : tu transgredieris hodie
Jordanem, ut possideas nationes maximas et fortiores te,
civitates ingentes, et ad cælum usque muratas, [2] populum
magnum atque sublimem, filios Enacim, quos ipse vidisti
et audisti, quibus nullus potest ex adverso resistere.
[3] Scies ergo hodie quod Dominus Deus tuus ipse transibit
ante te, ignis devorans atque consumens, qui conterat
eos, et deleat atque disperdat ante faciem tuam
velociter, sicut locutus est tibi : [4] ne dicas in corde tuo,
cum deleverit eos Dominus Deus tuus in conspectu tuo :
Propter justitiam meam introduxit me Dominus ut terram
hanc possiderem, cum propter impietates suas istæ
deletæ sint nationes. [5] Neque enim propter justitias tuas,
et æquitatem cordis tui ingredieris, ut possideas terras
earum : sed quia illæ egerunt impie, introëunte te deletæ
sunt : et ut compleret verbum suum Dominus, quod sub

juramento pollicitus est patribus tuis, Abraham, Isaac, et
Jacob. 6 Scito ergo quod non propter justitias tuas
Dominus Deus tuus dederit tibi terram hanc optimam in
possessionem, cum durissimæ cervicis sis populus.

7 Memento, et ne obliviscaris, quomodo ad iracundiam
provocaveris Dominum Deum tuum in solitudine. Ex eo
die, quo egressus es ex Ægypto usque ad locum istum,
semper adversum Dominum contendisti. 8 Nam et in
Horeb provocasti eum, et iratus delere te voluit, 9 quando
ascendi in montem, ut acciperem tabulas lapideas,
tabulas pacti quod pepigit vobiscum Dominus : et
perseveravi in monte quadraginta diebus ac noctibus,
panem non comedens, et aquam non bibens. 10 Deditque
mihi Dominus duas tabulas lapideas scriptas digito Dei,
et continentes omnia verba quæ vobis locutus est in
monte de medio ignis, quando concio populi congregata
est. 11 Cumque transissent quadraginta dies, et totidem
noctes, dedit mihi Dominus duas tabulas lapideas,
tabulas fœderis, 12 dixitque mihi : Surge, et descende hinc
cito : quia populus tuus, quem eduxisti de Ægypto,
deseruerunt velociter viam, quam demonstrasti eis,
feceruntque sibi conflatile. 13 Rursumque ait Dominus ad
me : Cerno quod populus iste duræ cervicis sit : 14 dimitte
me ut conteram eum, et deleam nomen ejus de sub cælo,
et constituam te super gentem, quæ hac major et fortior
sit.

15 Cumque de monte ardente descenderem, et duas
tabulas fœderis utraque tenerem manu, 16 vidissemque
vos peccasse Domino Deo vestro, et fecisse vobis vitulum
conflatilem, ac deseruisse velociter viam ejus, quam vobis
ostenderat : 17 projeci tabulas de manibus meis,
confregique eas in conspectu vestro. 18 Et procidi ante
Dominum sicut prius, quadraginta diebus et noctibus
panem non comedens, et aquam non bibens, propter
omnia peccata vestra quæ gessistis contra Dominum, et
eum ad iracundiam provocastis : 19 timui enim

indignationem et iram illius, qua adversum vos concitatus,
delere vos voluit. Et exaudivit me Dominus etiam hac vice.
20 Adversum Aaron quoque vehementer iratus, voluit eum
conterere, et pro illo similiter deprecatus sum.
21 Peccatum autem vestrum quod feceratis, id est,
vitulum, arripiens, igne combussi, et in frusta
comminuens, omninoque in pulverem redigens, projeci in
torrentem, qui de monte descendit. 22 In incendio quoque,
et in tentatione, et in Sepulchris concupiscentiæ
provocastis Dominum : 23 et quando misit vos de
Cadesbarne, dicens : Ascendite, et possidete terram,
quam dedi vobis, et contempsistis imperium Domini Dei
vestri, et non credidistis ei, neque vocem ejus audire
voluistis : 24 sed semper fuistis rebelles a die qua nosse
vos cœpi. 25 Et jacui coram Domino quadraginta diebus ac
noctibus, quibus eum suppliciter deprecabar, ne deleret
vos ut fuerat comminatus : 26 et orans dixi : Domine Deus,
ne disperdas populum tuum, et hæreditatem tuam, quam
redemisti in magnitudine tua, quos eduxisti de Ægypto in
manu forti. 27 Recordare servorum tuorum Abraham,
Isaac, et Jacob : ne aspicias duritiam populi hujus, et
impietatem atque peccatum : 28 ne forte dicant
habitatores terræ, de qua eduxisti nos : Non poterat
Dominus introducere eos in terram, quam pollicitus est
eis, et oderat illos : idcirco eduxit, ut interficeret eos in
solitudine : 29 qui sunt populus tuus et hæreditas tua, quos
eduxisti in fortitudine tua magna, et in brachio tuo
extento.

Cap. 10 1 In tempore illo dixit Dominus ad me : Dola
tibi duas tabulas lapideas, sicut priores fuerunt, et
ascende ad me in montem : faciesque arcam ligneam,
2 et scribam in tabulis verba quæ fuerunt in his qui ante
confregisti : ponesque eas in arca. 3 Feci igitur arcam de
lignis setim. Cumque dolassem duas tabulas lapideas
instar priorum, ascendi in montem, habens eas in
manibus. 4 Scripsitque in tabulis, juxta id quod prius
scripserat, verba decem, quæ locutus est Dominus ad vos

in monte de medio ignis, quando populus congregatus
est : et dedit eas mihi. 5 Reversusque de monte, descendi,
et posui tabulas in arcam, quam feceram, quæ hucusque
ibi sunt, sicut mihi præcepit Dominus. 6 Filii autem Israël
moverunt castra ex Beroth filiorum Jacan in Mosera, ubi
Aaron mortuus ac sepultus est, pro quo sacerdotio functus
est Eleazar filius ejus. 7 Inde venerunt in Gadgad : de quo
loco profecti, castrametati sunt in Jetebatha, in terra
aquarum atque torrentium.

8 Eo tempore separavit tribum Levi, ut portaret arcam
fœderis Domini, et staret coram eo in ministerio, ac
benediceret in nomine illius usque in præsentem diem.
9 Quam ob rem non habuit Levi partem, neque
possessionem cum fratribus suis : quia ipse Dominus
possessio ejus est, sicut promisit ei Dominus Deus tuus.
10 Ego autem steti in monte, sicut prius, quadraginta
diebus ac noctibus : exaudivitque me Dominus etiam hac
vice, et te perdere noluit. 11 Dixitque mihi : Vade, et
præcede populum, ut ingrediatur, et possideat terram,
quam juravi patribus eorum ut traderem eis.

12 Et nunc Israël, quid Dominus Deus tuus petit a te, nisi ut
timeas Dominum Deum tuum, et ambules in viis ejus, et
diligas eum, ac servias Domino Deo tuo in toto corde tuo,
et in tota anima tua : 13 custodiasque mandata Domini, et
cæremonias ejus, quas ego hodie præcipio tibi, ut bene
sit tibi ? 14 En Domini Dei tui cælum est, et cælum cæli,
terra, et omnia quæ in ea sunt : 15 et tamen patribus tuis
conglutinatus est Dominus, et amavit eos, elegitque
semen eorum post eos, id est, vos, de cunctis gentibus,
sicut hodie comprobatur. 16 Circumcidite igitur præputium
cordis vestri, et cervicem vestram ne induretis amplius :
17 quia Dominus Deus vester ipse est Deus deorum, et
Dominus dominantium, Deus magnus, et potens, et
terribilis, qui personam non accipit, nec munera. 18 Facit
judicium pupillo et viduæ ; amat peregrinum, et dat ei
victum atque vestitum. 19 Et vos ergo amate peregrinos,

quia et ipsi fuistis advenæ in terra Ægypti. [20] Dominum
Deum tuum timebis, et ei soli servies : ipsi adhærebis,
jurabisque in nomine illius. [21] Ipse est laus tua, et Deus
tuus, qui fecit tibi hæc magnalia et terribilia, quæ
viderunt oculi tui. [22] In septuaginta animabus
descenderunt patres tui in Ægyptum, et ecce nunc
multiplicavit te Dominus Deus tuus sicut astra cæli.

Cap. 11 [1] Ama itaque Dominum Deum tuum, et
observa præcepta ejus et cæremonias, judicia atque
mandata, omni tempore. [2] Cognoscite hodie quæ
ignorant filii vestri, qui non viderunt disciplinam Domini
Dei vestri, magnalia ejus et robustam manum,
extentumque brachium, [3] signa et opera quæ fecit in
medio Ægypti Pharaoni regi, et universæ terræ ejus,
[4] omnique exercitui Ægyptiorum, et equis ac curribus :
quomodo operuerint eos aquæ maris Rubri, cum vos
persequerentur, et deleverit eos Dominus usque in
præsentem diem : [5] vobisque quæ fecerit in solitudine
donec veniretis ad hunc locum : [6] et Dathan atque Abiron
filiis Eliab, qui fuit filius Ruben : quos aperto ore suo terra
absorbuit, cum domibus et tabernaculis, et universa
substantia eorum, quam habebant in medio Israël.

[7] Oculi vestri viderunt opera Domini magna quæ fecit, [8] ut
custodiatis universa mandata illius, quæ ego hodie
præcipio vobis, et possitis introire, et possidere terram,
ad quam ingredimini, [9] multoque in ea vivatis tempore :
quam sub juramento pollicitus est Dominus patribus
vestris, et semini eorum, lacte et melle manantem.
[10] Terra enim, ad quam ingrederis possidendam, non est
sicut terra Ægypti, de qua existi, ubi jacto semine in
hortorum morem aquæ ducuntur irriguæ : [11] sed
montuosa est et campestris, de cælo expectans pluvias,
[12] quam Dominus Deus tuus semper invisit, et oculi illius in
ea sunt a principio anni usque ad finem ejus. [13] Si ergo
obedieritis mandatis meis, quæ ego hodie præcipio vobis,
ut diligatis Dominum Deum vestrum, et serviatis ei in toto

corde vestro, et in tota anima vestra : 14 dabit pluviam
terræ vestræ temporaneam et serotinam, ut colligatis
frumentum, et vinum, et oleum, 15 fœnumque ex agris ad
pascenda jumenta, et ut ipsi comedatis ac saturemini.
16 Cavete ne forte decipiatur cor vestrum, et recedatis a
Domino, serviatisque diis alienis, et adoretis eos :
17 iratusque Dominus claudat cælum, et pluviæ non
descendant, nec terra det germen suum, pereatisque
velociter de terra optima, quam Dominus daturus est
vobis. 18 Ponite hæc verba mea in cordibus et in animis
vestris, et suspendite ea pro signo in manibus, et inter
oculos vestros collocate. 19 Docete filios vestros ut illa
meditentur : quando sederis in domo tua, et ambulaveris
in via, et accubueris atque surrexeris. 20 Scribes ea super
postes et januas domus tuæ, 21 ut multiplicentur dies tui,
et filiorum tuorum in terra, quam juravit Dominus patribus
tuis, ut daret eis quamdiu cælum imminet terræ.

22 Si enim custodieritis mandata quæ ego præcipio vobis,
et feceritis ea, ut diligatis Dominum Deum vestrum, et
ambuletis in omnibus viis ejus, adhærentes ei,
23 disperdet Dominus omnes gentes istas ante faciem
vestram, et possidebitis eas, quæ majores et fortiores
vobis sunt. 24 Omnis locus, quem calcaverit pes vester,
vester erit. A deserto, et a Libano, a flumine magno
Euphrate usque ad mare occidentale erunt termini vestri.
25 Nullus stabit contra vos : terrorem vestrum et
formidinem dabit Dominus Deus vester super omnem
terram quam calcaturi estis, sicut locutus est vobis. 26 En
propono in conspectu vestro hodie benedictionem et
maledictionem : 27 benedictionem, si obedieritis mandatis
Domini Dei vestri, quæ ego hodie præcipio vobis :
28 maledictionem, si non obedieritis mandatis Domini Dei
vestri, sed recesseritis de via, quam ego nunc ostendo
vobis, et ambulaveritis post deos alienos, quos ignoratis.
29 Cum vero introduxerit te Dominus Deus tuus in terram,
ad quam pergis habitandam, pones benedictionem super
montem Garizim, maledictionem super montem Hebal :

30 qui sunt trans Jordanem, post viam quæ vergit ad solis
occubitum in terra Chananæi, qui habitat in campestribus
contra Galgalam, quæ est juxta vallem tendentem et
intrantem procul. 31 Vos enim transibitis Jordanem, ut
possideatis terram quam Dominus Deus vester daturus est
vobis, ut habeatis et possideatis illam. 32 Videte ergo ut
impleatis cæremonias atque judicia, quæ ego hodie
ponam in conspectu vestro.

Cap. 12 1 Hæc sunt præcepta atque judicia, quæ
facere debetis in terra, quam Dominus Deus patrum
tuorum daturus est tibi, ut possideas eam cunctis diebus,
quibus super humum gradieris. 2 Subvertite omnia loca, in
quibus coluerunt gentes, quas possessuri estis, deos suos
super montes excelsos, et colles, et subter omne lignum
frondosum. 3 Dissipate aras eorum, et confringite statuas :
lucos igne comburite, et idola comminuite : disperdite
nomina eorum de locis illis. 4 Non facietis ita Domino Deo
vestro : 5 sed ad locum, quem elegerit Dominus Deus
vester de cunctis tribubus vestris, ut ponat nomen suum
ibi, et habitet in eo, venietis : 6 et offeretis in loco illo
holocausta et victimas vestras, decimas et primitias
manuum vestrarum, et vota atque donaria, primogenita
boum et ovium. 7 Et comedetis ibi in conspectu Domini Dei
vestri : ac lætabimini in cunctis, ad quæ miseritis manum
vos et domus vestræ, in quibus benedixerit vobis Dominus
Deus vester. 8 Non facietis ibi quæ nos hic facimus hodie,
singuli quod sibi rectum videtur : 9 neque enim usque in
præsens tempus venistis ad requiem, et possessionem,
quam Dominus Deus vester daturus est vobis.
10 Transibitis Jordanem, et habitabitis in terra, quam
Dominus Deus vester daturus est vobis, ut requiescatis a
cunctis hostibus per circuitum : et absque ullo timore
habitetis 11 in loco, quem elegerit Dominus Deus vester, ut
sit nomen ejus in eo : illuc omnia, quæ præcipio,
conferetis, holocausta, et hostias, ac decimas, et primitias
manuum vestrarum : et quidquid præcipuum est in
muneribus, quæ vovebitis Domino. 12 Ibi epulabimini

coram Domino Deo vestro, vos et filii ac filiæ vestræ,
famuli et famulæ, atque Levites qui in urbibus vestris
commoratur : neque enim habet aliam partem et
possessionem inter vos. 13 Cave ne offeras holocausta tua
in omni loco, quem videris : 14 sed in eo, quem elegerit
Dominus, in una tribuum tuarum offeres hostias, et facies
quæcumque præcipio tibi.

15 Sin autem comedere volueris, et te esus carnium
delectaverit, occide, comede juxta benedictionem Domini
Dei tui, quam dedit tibi in urbibus tuis : sive immundum
fuerit, hoc est, maculatum et debile : sive mundum, hoc
est, integrum et sine macula, quod offerri licet, sicut
capream et cervum, comedes : 16 absque esu dumtaxat
sanguinis, quem super terram quasi aquam effundes.
17 Non poteris comedere in oppidis tuis decimam
frumenti, et vini, et olei tui, primogenita armentorum et
pecorum, et omnia quæ voveris, et sponte offerre
volueris, et primitias manuum tuarum : 18 sed coram
Domino Deo tuo comedes ea in loco, quem elegerit
Dominus Deus tuus, tu et filius tuus, et filia tua, et servus
et famula, atque Levites qui manet in urbibus tuis : et
lætaberis et reficieris coram Domino Deo tuo in cunctis
ad quæ extenderis manum tuam. 19 Cave ne derelinquas
Levitem in omni tempore quo versaris in terra. 20 Quando
dilataverit Dominus Deus tuus terminos tuos, sicut locutus
est tibi, et volueris vesci carnibus, quas desiderat anima
tua : 21 locus autem, quem elegerit Dominus Deus tuus ut
sit nomen ejus ibi, si procul fuerit, occides de armentis et
pecoribus, quæ habueris, sicut præcepi tibi, et comedes
in oppidis tuis, ut tibi placet. 22 Sicut comeditur caprea et
cervus, ita vesceris eis : et mundus et immundus in
commune vescentur. 23 Hoc solum cave, ne sanguinem
comedas : sanguis enim eorum pro anima est, et idcirco
non debes animam comedere cum carnibus : 24 sed super
terram fundes quasi aquam, 25 ut bene sit tibi et filiis tuis
post te, cum feceris quod placet in conspectu Domini.
26 Quæ autem sanctificaveris, et voveris Domino, tolles, et

venies ad locum, quem elegerit Dominus : [27] et offeres oblationes tuas carnem et sanguinem super altare Domini Dei tui : sanguinem hostiarum fundes in altari ; carnibus autem ipse vesceris. [28] Observa et audi omnia quæ ego præcipio tibi, ut bene sit tibi et filiis tuis post te in sempiternum, cum feceris quod bonum est et placitum in conspectu Domini Dei tui. [29] Quando disperdiderit Dominus Deus tuus ante faciem tuam gentes, ad quas ingredieris possidendas, et possederis eas, atque habitaveris in terra earum : [30] cave ne imiteris eas, postquam te fuerint introëunte subversæ, et requiras cæremonias earum, dicens : Sicut coluerunt gentes istæ deos suos, ita et ego colam. [31] Non facies similiter Domino Deo tuo. Omnes enim abominationes, quas aversatur Dominus, fecerunt diis suis, offerentes filios et filias, et comburentes igni. [32] Quod præcipio tibi, hoc tantum facito Domino : nec addas quidquam, nec minuas.

Cap. 13 [1] Si surrexerit in medio tui prophetes, aut qui somnium vidisse se dicat, et prædixerit signum atque portentum, [2] et evenerit quod locutus est, et dixerit tibi : Eamus, et sequamur deos alienos quos ignoras, et serviamus eis : [3] non audies verba prophetæ illius aut somniatoris : quia tentat vos Dominus Deus vester, ut palam fiat utrum diligatis eum an non, in toto corde, et in tota anima vestra. [4] Dominum Deum vestrum sequimini, et ipsum timete, et mandata illius custodite, et audite vocem ejus : ipsi servietis, et ipsi adhærebitis. [5] Propheta autem ille aut fictor somniorum interficietur : quia locutus est ut vos averteret a Domino Deo vestro, qui eduxit vos de terra Ægypti, et redemit vos de domo servitutis : ut errare te faceret de via, quam tibi præcepit Dominus Deus tuus : et auferes malum de medio tui. [6] Si tibi voluerit persuadere frater tuus filius matris tuæ, aut filius tuus vel filia, sive uxor quæ est in sinu tuo, aut amicus, quem diligis ut animam tuam, clam dicens : Eamus, et serviamus diis alienis, quos ignoras tu, et patres tui, [7] cunctarum in circuitu gentium, quæ juxta vel procul sunt, ab initio

usque ad finem terræ, 8 non acquiescas ei, nec audias,
neque parcat ei oculus tuus ut re misereris et occultes eum,
9 sed statim interficies : sit primum manus tua super eum,
et postea omnis populus mittat manum. 10 Lapidibus
obrutus necabitur : quia voluit te abstrahere a Domino
Deo tuo, qui eduxit te de terra Ægypti, de domo
servitutis : 11 ut omnis Israël audiens timeat, et
nequaquam ultra faciat quippiam hujus rei simile.

12 Si audieris in una urbium tuarum, quas Dominus Deus
tuus dabit tibi ad habitandum, dicentes aliquos :
13 Egressi sunt filii Belial de medio tui, et averterunt
habitatores urbis suæ, atque dixerunt : Eamus, et
serviamus diis alienis quos ignoratis : 14 quare sollicite et
diligenter, rei veritate perspecta, si inveneris certum esse
quod dicitur, et abominationem hanc opere perpetratam,
15 statim percuties habitatores urbis illius in ore gladii, et
delebis eam ac omnia quæ in illa sunt, usque ad pecora.
16 Quidquid etiam supellectilis fuerit, congregabis in
medio platearum ejus, et cum ipsa civitate succendes, ita
ut universa consumas Domino Deo tuo, et sit tumulus
sempiternus. Non ædificabitur amplius, 17 et non
adhærebit de illo anathemate quidquam in manu tua : ut
avertatur Dominus ab ira furoris sui, et misereatur tui,
multiplicetque te sicut juravit patribus tuis, 18 quando
audieris vocem Domini Dei tui custodiens omnia
præcepta ejus, quæ ego præcipio tibi hodie, ut facias
quod placitum est in conspectu Domini Dei tui.

Cap. 14 1 Filii estote Domini Dei vestri : non vos
incidetis, nec facietis calvitium super mortuo : 2 quoniam
populus sanctus es Domino Deo tuo, et te elegit ut sis ei in
populum peculiarem de cunctis gentibus, quæ sunt super
terram. 3 Ne comedatis quæ immunda sunt. 4 Hoc est
animal quod comedere debetis : bovem, et ovem, et
capram, 5 cervum et capream, bubalum, tragelaphum,
pygargum, orygem, camelopardalum. 6 Omne animal,
quod in duas partes findit ungulam, et ruminat,

comedetis. [7] De his autem, quæ ruminant, et ungulam non
findunt, comedere non debetis, ut camelum, leporem,
chœrogryllum : hæc, quia ruminant et non dividunt
ungulam, immunda erunt vobis. [8] Sus quoque, quoniam
dividat ungulam et non ruminat, immunda erit. Carnibus
eorum non vescemini, et cadavera non tangetis. [9] Hæc
comedetis ex omnibus quæ morantur in aquis : quæ
habent pinnulas et squamas, comedite : [10] quæ absque
pinnulis et squamis sunt, ne comedatis, quia immunda
sunt. [11] Omnes aves mundas comedite. [12] Immundas ne
comedatis : aquilam scilicet, et gryphem, et haliæetum,
[13] ixion et vulturem ac milvum juxta genus suum : [14] et
omne corvini generis, [15] et struthionem, ac noctuam, et
larum, atque accipitrem juxta genus suum : [16] herodium
ac cygnum, et ibin, [17] ac mergulum, porphyrionem, et
nycticoracem, [18] onocrotalum, et charadrium, singula in
genere suo : upupam quoque et vespertilionem. [19] Et
omne quod reptat et pennulas habet, immundum erit, et
non comedetur. [20] Omne quod mundum est, comedite.
[21] Quidquid autem morticinum est, ne vescamini ex eo.
Peregrino, qui intra portas tuas est, da ut comedat, aut
vende ei : quia tu populus sanctus Domini Dei tui es. Non
coques hædum in lacte matris suæ.

[22] Decimam partem separabis de cunctis fructibus tuis qui
nascuntur in terra per annos singulos, [23] et comedes in
conspectu Domini Dei tui in loco quem elegerit, ut in eo
nomen illius invocetur, decimam frumenti tui, et vini, et
olei, et primogenita de armentis et ovibus tuis : ut discas
timere Dominum Deum tuum omni tempore. [24] Cum autem
longior fuerit via, et locus quem elegerit Dominus Deus
tuus, tibique benedixerit, nec potueris ad eum hæc
cuncta portare, [25] vendes omnia, et in pretium rediges,
portabisque manu tua, et proficisceris ad locum quem
elegerit Dominus Deus tuus : [26] et emes ex eadem
pecunia quidquid tibi placuerit, sive ex armentis, sive ex
ovibus, vinum quoque et siceram, et omne quod desiderat
anima tua : et comedes coram Domino Deo tuo, et

epulaberis tu et domus tua : 27 et Levites qui intra portas
tuas est, cave ne derelinquas eum, quia non habet aliam
partem in possessione tua. 28 Anno tertio separabis aliam
decimam ex omnibus quæ nascuntur tibi eo tempore, et
repones intra januas tuas. 29 Venietque Levites qui aliam
non habet partem nec possessionem tecum, et peregrinus
ac pupillus et vidua, qui intra portas tuas sunt, et
comedent et saturabuntur : ut benedicat tibi Dominus
Deus tuus in cunctis operibus manuum tuarum quæ
feceris.

Cap. 15 1 Septimo anno facies remissionem, 2 quæ
hoc ordine celebrabitur. Cui debetur aliquid ab amico vel
proximo ac fratre suo, repetere non poterit, quia annus
remissionis est Domini. 3 A peregrino et advena exiges :
civem et propinquum repetendi non habebis potestatem.
4 Et omnino indigens et mendicus non erit inter vos : ut
benedicat tibi Dominus Deus tuus in terra, quam
traditurus est tibi in possessionem. 5 Si tamen audieris
vocem Domini Dei tui, et custodieris universa quæ jussit,
et quæ ego hodie præcipio tibi, benedicet tibi, ut
pollicitus est. 6 Fœnerabis gentibus multis, et ipse a nullo
accipies mutuum. Dominaberis nationibus plurimis, et tui
nemo dominabitur.

7 Si unus de fratribus tuis, qui morantur intra portas
civitatis tuæ in terra quam Dominus Deus tuus daturus est
tibi, ad paupertatem venerit, non obdurabis cor tuum, nec
contrahes manum, 8 sed aperies eam pauperi, et dabis
mutuum, quo eum indigere perspexeris. 9 Cave ne forte
subrepat tibi impia cogitatio, et dicas in corde tuo :
Appropinquat septimus annus remissionis : et avertas
oculos tuos a paupere fratre tuo, nolens ei quod postulat
mutuum commodare : ne clamet contra te ad Dominum, et
fiat tibi in peccatum. 10 Sed dabis ei : nec ages quippiam
callide in ejus necessitatibus sublevandis, ut benedicat
tibi Dominus Deus tuus in omni tempore, et in cunctis ad
quæ manum miseris. 11 Non deerunt pauperes in terra

habitationis tuæ : idcirco ego præcipio tibi, ut aperias
manum fratri tuo egeno et pauperi, qui tecum versatur in
terra.

12 Cum tibi venditus fuerit frater tuus Hebræus aut
Hebræa, et sex annis servierit tibi, in septimo anno
dimittes eum liberum : 13 et quem libertate donaveris,
nequaquam vacuum abire patieris : 14 sed dabis viaticum
de gregibus, et de area, et torculari tuo, quibus Dominus
Deus tuus benedixerit tibi. 15 Memento quod et ipse
servieris in terra Ægypti, et liberaverit te Dominus Deus
tuus, et idcirco ego nunc præcipio tibi. 16 Sin autem
dixerit : Nolo egredi : eo quod diligat te, et domum tuam,
et bene sibi apud te esse sentiat : 17 assumes subulam, et
perforabis aurem ejus in janua domus tuæ, et serviet tibi
usque in æternum. Ancillæ quoque similiter facies. 18 Non
avertas ab eis oculos tuos, quando dimiseris eos liberos,
quoniam juxta mercedem mercenarii per sex annos
servivit tibi : ut benedicat tibi Dominus Deus tuus in
cunctis operibus quæ agis.

19 De primogenitis, quæ nascuntur in armentis, et in
ovibus tuis, quidquid est sexus masculini, sanctificabis
Domino Deo tuo. Non operaberis in primogenito bovis, et
non tondebis primogenita ovium. 20 In conspectu Domini
Dei tui comedes ea per annos singulos in loco quem
elegerit Dominus, tu et domus tua. 21 Sin autem habuerit
maculam, vel claudum fuerit, vel cæcum, aut in aliqua
parte deforme vel debile, non immolabitur Domino Deo
tuo : 22 sed intra portas urbis tuæ comedes illud : tam
mundus quam immundus similiter vescentur eis, quasi
caprea et cervo. 23 Hoc solum observabis, ut sanguinem
eorum non comedas, sed effundes in terram quasi aquam.

Cap. 16 1 Observa mensem novarum frugum, et verni
primum temporis, ut facias Phase Domino Deo tuo :
quoniam in isto mense eduxit te Dominus Deus tuus de
Ægypto nocte. 2 Immolabisque Phase Domino Deo tuo de

ovibus, et de bobus, in loco quem elegerit Dominus Deus
tuus, ut habitet nomen ejus ibi. 3 Non comedes in eo
panem fermentatum : septem diebus comedes absque
fermento afflictionis panem, quoniam in pavore egressus
es de Ægypto : ut memineris diei egressionis tuæ de
Ægypto, omnibus diebus vitæ tuæ. 4 Non apparebit
fermentum in omnibus terminis tuis septem diebus, et non
remanebit de carnibus ejus, quod immolatum est vespere
in die primo, usque mane. 5 Non poteris immolare Phase
in qualibet urbium tuarum, quas Dominus Deus tuus
daturus est tibi, 6 sed in loco quem elegerit Dominus Deus
tuus, ut habitet nomen ejus ibi : immolabis Phase vespere
ad solis occasum, quando egressus es de Ægypto. 7 Et
coques, et comedes in loco quem elegerit Dominus Deus
tuus, maneque consurgens vades in tabernacula tua.
8 Sex diebus comedes azyma : et in die septima, quia
collecta est Domini Dei tui, non facies opus.

9 Septem hebdomadas numerabis tibi ab ea die qua
falcem in segetem miseris. 10 Et celebraris diem festum
hebdomadarum Domino Deo tuo, oblationem spontaneam
manus tuæ, quam offeres juxta benedictionem Domini Dei
tui : 11 et epulaberis coram Domino Deo tuo, tu, filius tuus
et filia tua, servus tuus et ancilla tua, et Levites qui est
intra portas tuas, advena ac pupillus et vidua, qui
morantur vobiscum : in loco quem elegerit Dominus Deus
tuus, ut habitet nomen ejus ibi. 12 Et recordaberis
quoniam servus fueris in Ægypto : custodiesque ac facies
quæ præcepta sunt.

13 Solemnitatem quoque tabernaculorum celebrabis per
septem dies, quando collegeris de area et torculari
fruges tuas : 14 et epulaberis in festivitate tua, tu, filius
tuus et filia, servus tuus et ancilla, Levites quoque et
advena, pupillus et vidua qui intra portas tuas sunt.
15 Septem diebus Domino Deo tuo festa celebrabis in loco
quem elegerit Dominus : benedicetque tibi Dominus Deus
tuus in cunctis frugibus tuis, et in omni opere manuum

tuarum, erisque in lætitia. [16] Tribus vicibus per annum
apparebit omne masculinum tuum in conspectu Domini
Dei tui in loco quem elegerit : in solemnitate azymorum,
in solemnitate hebdomadarum, et in solemnitate
tabernaculorum. Non apparebit ante Dominum vacuus :
[17] sed offeret unusquisque secundum quod habuerit juxta
benedictionem Domini Dei sui, quam dederit ei.

[18] Judices et magistros constitues in omnibus portis tuis,
quas Dominus Deus tuus dederit tibi, per singulas tribus
tuas : ut judicent populum justo judicio, [19] nec in alteram
partem declinent. Non accipies personam, nec munera :
quia munera excæcant oculos sapientum, et mutant verba
justorum. [20] Juste quod justum est persequeris : ut vivas,
et possideas terram, quam Dominus Deus tuus dederit
tibi.

[21] Non plantabis lucum, et omnem arborem juxta altare
Domini Dei tui. [22] Nec facies tibi, neque constitues
statuam : quæ odit Dominus Deus tuus.

Cap. 17 [1] Non immolabis Domino Deo tuo ovem, et
bovem, in quo est macula, aut quippiam vitii : quia
abominatio est Domino Deo tuo. [2] Cum reperti fuerint
apud te intra unam portarum tuarum, quas Dominus Deus
tuus dabit tibi, vir aut mulier qui faciant malum in
conspectu Domini Dei tui, et transgrediantur pactum
illius, [3] ut vadant et servant diis alienis, et adorent eos,
solem et lunam, et omnem militiam cæli, quæ non
præcepi : [4] et hoc tibi fuerit nuntiatum, audiensque
inquisieris diligenter et verum esse repereris, et
abominatio facta est in Israël : [5] educes virum ac
mulierem, qui rem sceleratissimam perpetrarunt, ad
portas civitatis tuæ, et lapidibus obruentur. [6] In ore
duorum aut trium testium peribit qui interficietur. Nemo
occidatur, uno contra se dicente testimonium. [7] Manus
testium prima interficiet eum, et manus reliqui populi
extrema mittetur : ut auferas malum de medio tui.

8 Si difficile et ambiguum apud te judicium esse
perspexeris inter sanguinem et sanguinem, causam et
causam, lepram et lepram : et judicum intra portas tuas
videris verba variari : surge, et ascende ad locum, quem
elegerit Dominus Deus tuus. 9 Veniesque ad sacerdotes
Levitici generis, et ad judicem qui fuerit illo tempore :
quæresque ab eis, qui indicabunt tibi judicii veritatem.
10 Et facies quodcumque dixerint qui præsunt loco quem
elegerit Dominus, et docuerint te 11 juxta legem ejus,
sequerisque sententiam eorum, nec declinabis ad
dexteram neque ad sinistram. 12 Qui autem superbierit,
nolens obedire sacerdotis imperio, qui eo tempore
ministrat Domino Deo tuo, et decreto judicis, morietur
homo ille, et auferes malum de Israël : 13 cunctusque
populus audiens timebit, ut nullus deinceps intumescat
superbia.

14 Cum ingressus fueris terram, quam Dominus Deus tuus
dabit tibi, et possederis eam, habitaverisque in illa, et
dixeris : Constituam super me regem, sicut habent omnes
per circuitum nationes : 15 eum constitues, quem Dominus
Deus tuus elegerit de numero fratrum tuorum. Non poteris
alterius gentis hominem regem facere, qui non sit frater
tuus. 16 Cumque fuerit constitutus, non multiplicabit sibi
equos, nec reducet populum in Ægyptum, equitatus
numero sublevatus, præsertim cum Dominus præceperit
vobis ut nequaquam amplius per eamdem viam
revertamini. 17 Non habebit uxores plurimas, quæ
alliciant animum ejus, neque argenti et auri immensa
pondera. 18 Postquam autem sederit in solio regni sui,
describet sibi Deuteronomium legis hujus in volumine,
accipiens exemplar a sacerdotibus Leviticæ tribus, 19 et
habebit secum, legetque illud omnibus diebus vitæ suæ,
ut discat timere Dominum Deum suum, et custodire verba
et cæremonias ejus, quæ in lege præcepta sunt. 20 Nec
elevetur cor ejus in superbiam super fratres suos, neque

declinet in partem dexteram vel sinistram, ut longo
tempore regnet ipse et filii ejus super Israël.

Cap. 18 1 Non habebunt sacerdotes et Levitæ, et
omnes qui de eadem tribu sunt, partem et hæreditatem
cum reliquo Israël, quia sacrificia Domini, et oblationes
ejus comedent, 2 et nihil aliud accipient de possessione
fratrum suorum : Dominus enim ipse est hæreditas eorum,
sicut locutus est illis. 3 Hoc erit judicium sacerdotum a
populo, et ab his qui offerunt victimas : sive bovem, sive
ovem immolaverint, dabunt sacerdoti armum ac
ventriculum : 4 primitias frumenti, vini, et olei, et lanarum
partem ex ovium tonsione. 5 Ipsum enim elegit Dominus
Deus tuus de cunctis tribubus tuis, ut stet, et ministret
nomini Domini, ipse, et filii ejus in sempiternum. 6 Si
exierit Levites ex una urbium tuarum ex omni Israël in qua
habitat, et voluerit venire, desiderans locum quem
elegerit Dominus, 7 ministrabit in nomine Domini Dei sui,
sicut omnes fratres ejus Levitæ, qui stabunt eo tempore
coram Domino. 8 Partem ciborum eamdem accipiet, quam
et ceteri : excepto eo, quod in urbe sua ex paterna ei
successione debetur.

9 Quando ingressus fueris terram, quam Dominus Deus
tuus dabit tibi, cave ne imitari velis abominationes illarum
gentium. 10 Nec inveniatur in te qui lustret filium suum,
aut filiam, ducens per ignem : aut qui ariolos sciscitetur,
et observet somnia atque auguria, nec sit maleficus,
11 nec incantator, nec qui pythones consulat, nec divinos,
aut quærat a mortuis veritatem. 12 Omnia enim hæc
abominatur Dominus, et propter istiusmodi scelera
delebit eos in introitu tuo. 13 Perfectus eris, et absque
macula cum Domino Deo tuo. 14 Gentes istæ, quarum
possidebis terram, augures et divinos audiunt : tu autem
a Domino Deo tuo aliter institutus es. 15 Prophetam de
gente tua et de fratribus tuis, sicut me, suscitabit tibi
Dominus Deus tuus : ipsum audies, 16 ut petisti a Domino
Deo tuo in Horeb, quando concio congregata est, atque

dixisti : Ultra non audiam vocem Domini Dei mei, et ignem
hunc maximum amplius non videbo, ne moriar. 17 Et ait
Dominus mihi : Bene omnia sunt locuti. 18 Prophetam
suscitabo eis de medio fratrum suorum similem tui : et
ponam verba mea in ore ejus, loqueturque ad eos omnia
quæ præcepero illi. 19 Qui autem verba ejus, quæ
loquetur in nomine meo, audire noluerit, ego ultor
existam. 20 Propheta autem qui arrogantia depravatus
voluerit loqui in nomine meo, quæ ego non præcepi illi ut
diceret, aut ex nomine alienorum deorum, interficietur.
21 Quod si tacita cogitatione responderis : Quomodo
possum intelligere verbum, quod Dominus non est
locutus ? 22 hoc habebis signum : quod in nomine Domini
propheta ille prædixerit, et non evenerit : hoc Dominus
non est locutus, sed per tumorem animi sui propheta
confinxit : et idcirco non timebis eum.

Cap. 19 1 Cum disperdiderit Dominus Deus tuus
gentes, quarum tibi traditurus est terram, et possederis
eam, habitaverisque in urbibus ejus et in ædibus : 2 tres
civitates separabis tibi in medio terræ, quam Dominus
Deus tuus dabit tibi in possessionem, 3 sternens diligenter
viam : et in tres æqualiter partes totam terræ tuæ
provinciam divides : ut habeat e vicino qui propter
homicidium profugus est, quo possit evadere. 4 Hæc erit
lex homicidæ fugientis, cujus vita servanda est : qui
percusserit proximum suum nesciens, et qui heri et
nudiustertius nullum contra eum odium habuisse
comprobatur : 5 sed abiisse cum eo simpliciter in silvam
ad ligna cædenda, et in succisione lignorum securis
fugerit manu, ferrumque lapsum de manubrio amicum
ejus percusserit, et occiderit : hic ad unam supradictarum
urbium confugiet, et vivet : 6 ne forsitan proximus ejus,
cujus effusus est sanguis, dolore stimulatus, persequatur,
et apprehendat eum si longior via fuerit, et percutiat
animam ejus, qui non est reus mortis : quia nullum contra
eum, qui occisus est, odium prius habuisse monstratur.
7 Idcirco præcipio tibi, ut tres civitates æqualis inter se

spatii dividas. [8] Cum autem dilataverit Dominus Deus tuus
terminos tuos, sicut juravit patribus tuis, et dederit tibi
cunctam terram, quam eis pollicitus est [9] (si tamen
custodieris mandata ejus, et feceris, quæ hodie præcipio
tibi, ut diligas Dominum Deum tuum, et ambules in viis
ejus omni tempore), addes tibi tres alias civitates, et
supradictarum trium urbium numerum duplicabis : [10] ut
non effundatur sanguis innoxius in medio terræ, quam
Dominus Deus tuus dabit tibi possidendam, ne sis
sanguinis reus. [11] Si quis autem, odio habens proximum
suum, insidiatus fuerit vitæ ejus, surgensque percusserit
illum, et mortuus fuerit, fugeritque ad unam de
supradictis urbibus, [12] mittent seniores civitatis illius, et
arripient eum de loco effugii, tradentque in manu proximi,
cujus sanguis effusus est, et morietur. [13] Non miseraberis
ejus, et auferes innoxium sanguinem de Israël, ut bene sit
tibi. [14] Non assumes, et transferes terminos proximi tui,
quos fixerunt priores in possessione tua, quam Dominus
Deus tuus dabit tibi in terra quam acceperis
possidendam.

[15] Non stabit testis unus contra aliquem, quidquid illud
peccati, et facinoris fuerit : sed in ore duorum aut trium
testium stabit omne verbum. [16] Si steterit testis mendax
contra hominem, accusans eum prævaricationis,
[17] stabunt ambo, quorum causa est, ante Dominum in
conspectu sacerdotum et judicum qui fuerint in diebus
illis. [18] Cumque diligentissime perscrutantes, invenerint
falsum testem dixisse contra fratrem suum mendacium,
[19] reddent ei sicut fratri suo facere cogitavit, et auferes
malum de medio tui : [20] ut audientes ceteri timorem
habeant, et nequaquam talia audeant facere. [21] Non
misereberis ejus, sed animam pro anima, oculum pro
oculo, dentem pro dente, manum pro manu, pedem pro
pede exiges.

Cap. 20 [1] Si exieris ad bellum contra hostes tuos, et
videris equitatus et currus, et majorem quam tu habeas

adversarii exercitus multitudinem, non timebis eos : quia
Dominus Deus tuus tecum est, qui eduxit te de terra
Ægypti. 2 Appropinquante autem jam prælio, stabit
sacerdos ante aciem, et sic loquetur ad populum : 3 Audi,
Israël : vos hodie contra inimicos vestros pugnam
committitis : non pertimescat cor vestrum, nolite metuere,
nolite cedere, nec formidetis eos : 4 quia Dominus Deus
vester in medio vestri est, et pro vobis contra adversarios
dimicabit, ut eruat vos de periculo. 5 Duces quoque per
singulas turmas audiente exercitu proclamabunt : Quis
est homo qui ædificavit domum novam, et non dedicavit
eam ? vadat, et revertatur in domum suam, ne forte
moriatur in bello, et alius dedicet eam. 6 Quis est homo
qui plantavit vineam, et necdum fecit eam esse
communem, de qua vesci omnibus liceat ? vadat, et
revertatur in domum suam, ne forte moriatur in bello, et
alius homo ejus fungatur officio. 7 Quis est homo, qui
despondit uxorem, et non accepit eam ? vadat, et
revertatur in domum suam, ne forte moriatur in bello, et
alius homo accipiat eam. 8 His dictis addent reliqua, et
loquentur ad populum : Quis est homo formidolosus, et
corde pavido ? vadat, et revertatur in domum suam, ne
pavere faciat corda fratrum suorum, sicut ipse timore
perterritus est. 9 Cumque siluerint duces exercitus, et
finem loquendi fecerint, unusquisque suos ad bellandum
cuneos præparabit.

10 Siquando accesseris ad expugnandam civitatem,
offeres ei primum pacem. 11 Si receperit, et aperuerit tibi
portas, cunctus populus, qui in ea est, salvabitur, et
serviet tibi sub tributo. 12 Sin autem fœdus inire noluerit,
et cœperit contra te bellum, oppugnabis eam. 13 Cumque
tradiderit Dominus Deus tuus illam in manu tua, percuties
omne quod in ea generis masculini est, in ore gladii,
14 absque mulieribus et infantibus, jumentis et ceteris
quæ in civitate sunt. Omnem prædam exercitui divides, et
comedes de spoliis hostium tuorum, quæ Dominus Deus
tuus dederit tibi. 15 Sic facies cunctis civitatibus, quæ a te

procul valde sunt, et non sunt de his urbibus, quas in
possessionem accepturus es. [16] De his autem civitatibus,
quæ dabuntur tibi, nullum omnino permittes vivere :
[17] sed interficies in ore gladii, Hethæum videlicet, et
Amorrhæum, et Chananæum, Pherezæum, et Hevæum, et
Jebusæum, sicut præcepit tibi Dominus Deus tuus : [18] ne
forte doceant vos facere cunctas abominationes, quas ipsi
operati sunt diis suis, et peccetis in Dominum Deum
vestrum. [19] Quando obsederis civitatem multo tempore, et
munitionibus circumdederis ut expugnes eam, non
succides arbores, de quibus vesci potest, nec securibus
per circuitum debes vastare regionem : quoniam lignum
est, et non homo, nec potest bellantium contra te augere
numerum. [20] Si qua autem ligna non sunt pomifera, sed
agrestia, et in ceteros apta usus, succide, et instrue
machinas, donec capias civitatem, quæ contra te dimicat.

Cap. 21 [1] Quando inventum fuerit in terra, quam
Dominus Deus tuus daturus est tibi, hominis cadaver
occisi, et ignorabitur cædis reus, [2] egredientur majores
natu, et judices tui, et metientur a loco cadaveris
singularum per circuitum spatia civitatum : [3] et quam
viciniorem ceteris esse perspexerint, seniores civitatis
illius tollent vitulam de armento, quæ non traxit jugum,
nec terram scidit vomere, [4] et ducent eam ad vallem
asperam atque saxosam, quæ numquam arata est, nec
sementem recepit : et cædent in ea cervices vitulæ :
[5] accedentque sacerdotes filii Levi, quos elegerit Dominus
Deus tuus ut ministrent ei, et benedicant in nomine ejus,
et ad verbum eorum omne negotium, et quidquid
mundum, vel immundum est, judicetur. [6] Et venient
majores natu civitatis illius ad interfectum, lavabuntque
manus suas super vitulam, quæ in valle percussa est, [7] et
dicent : Manus nostræ non effuderunt sanguinem hunc,
nec oculi viderunt : [8] propitius esto populo tuo Israël,
quem redemisti, Domine, et ne reputes sanguinem
innocentem in medio populi tui Israël. Et auferetur ab eis
reatus sanguinis : [9] tu autem alienus eris ab innocentis

cruore, qui fusus est, cum feceris quod præcepit Dominus.

10 Si egressus fueris ad pugnam contra inimicos tuos, et
tradiderit eos Dominus Deus tuus in manu tua,
captivosque duxeris, 11 et videris in numero captivorum
mulierem pulchram, et adamaveris eam, voluerisque
habere uxorem, 12 introduces eam in domum tuam : quæ
radet cæsariem, et circumcidet ungues, 13 et deponet
vestem, in qua capta est : sedensque in domo tua, flebit
patrem et matrem suam uno mense : et postea intrabis ad
eam, dormiesque cum illa, et erit uxor tua. 14 Si autem
postea non sederit animo tuo, dimittes eam liberam, nec
vendere poteris pecunia, nec opprimere per potentiam :
quia humiliasti eam.

15 Si habuerit homo uxores duas, unam dilectam, et
alteram odiosam, genuerintque ex eo liberos, et fuerit
filius odiosæ primogenitus, 16 volueritque substantiam
inter filios suos dividere, non poterit filium dilectæ facere
primogenitum, et præferre filio odiosæ : 17 sed filium
odiosæ agnoscet primogenitum, dabitque ei de his quæ
habuerit cuncta duplicia : iste est enim principium
liberorum ejus, et huic debentur primogenita.

18 Si genuerit homo filium contumacem et protervum, qui
non audiat patris aut matris imperium, et coërcitus
obedire contempserit : 19 apprehendent eum, et ducent
ad seniores civitatis illius, et ad portam judicii,
20 dicentque ad eos : Filius noster iste protervus et
contumax est : monita nostra audire contemnit,
comessationibus vacat, et luxuriæ atque conviviis :
21 lapidibus eum obruet populus civitatis, et morietur, ut
auferatis malum de medio vestri, et universus Israël
audiens pertimescat.

22 Quando peccaverit homo quod morte plectendum est,
et adjudicatus morti appensus fuerit in patibulo : 23 non
permanebit cadaver ejus in ligno, sed in eadem die

sepelietur : quia maledictus a Deo est qui pendet in
ligno : et nequaquam contaminabis terram tuam, quam
Dominus Deus tuus dederit tibi in possessionem.

Cap. 22 1 Non videbis bovem fratris tui, aut ovem
errantem, et præteribis : sed reduces fratri tuo, 2 etiamsi
non est propinquus frater tuus, nec nosti eum : duces in
domum tuam, et erunt apud te quamdiu quærat ea frater
tuus, et recipiat. 3 Similiter facies de asino, et de
vestimento, et de omni re fratris tui, quæ perierit : si
inveneris eam, ne negligas quasi alienam. 4 Si videris
asinum fratris tui aut bovem cecidisse in via, non
despicies, sed sublevabis cum eo.

5 Non induetur mulier veste virili, nec vir utetur veste
feminea : abominabilis enim apud Deum est qui facit
hæc. 6 Si ambulans per viam, in arbore vel in terra nidum
avis inveneris, et matrem pullis vel ovis desuper
incubantem : non tenebis eam cum filiis, 7 sed abire
patieris, captos tenens filios : ut bene sit tibi, et longo
vivas tempore. 8 Cum ædificaveris domum novam, facies
murum tecti per circuitum : ne effundatur sanguis in domo
tua, et sis reus labente alio, et in præceps ruente. 9 Non
seres vineam tuam altero semine : ne et sementis quam
sevisti, et quæ nascuntur ex vinea, pariter sanctificentur.
10 Non arabis in bove simul et asino. 11 Non indueris
vestimento, quod ex lana linoque contextum est.
12 Funiculos in fimbriis facies per quatuor angulos pallii
tui, quo operieris.

13 Si duxerit vir uxorem, et postea odio habuerit eam,
14 quæsieritque occasiones quibus dimittat eam, objiciens
ei nomen pessimum, et dixerit : Uxorem hanc accepi, et
ingressus ad eam non inveni virginem : 15 tollent eam
pater et mater ejus, et ferent secum signa virginitatis ejus
ad seniores urbis qui in porta sunt : 16 et dicet pater :
Filiam meam dedi huic uxorem : quam quia odit,
17 imponit ei nomen pessimum, ut dicat : Non inveni filiam

tuam virginem : et ecce hæc sunt signa virginitatis filiæ
meæ. Expandent vestimentum coram senioribus civitatis :
[18] apprehendentque senes urbis illius virum, et
verberabunt illum, [19] condemnantes insuper centum siclis
argenti, quos dabit patri puellæ, quoniam diffamavit
nomen pessimum super virginem Israël : habebitque eam
uxorem, et non poterit dimittere eam omnibus diebus vitæ
suæ. [20] Quod si verum est quod objicit, et non est in
puella inventa virginitas, [21] ejicient eam extra fores
domus patris sui, et lapidibus obruent viri civitatis illius,
et morietur : quoniam fecit nefas in Israël, ut fornicaretur
in domo patris sui : et auferes malum de medio tui. [22] Si
dormierit vir cum uxore alterius, uterque morietur, id est,
adulter et adultera : et auferes malum de Israël.

[23] Si puellam virginem desponderit vir, et invenerit eam
aliquis in civitate, et concubuerit cum ea, [24] educes
utrumque ad portam civitatis illius, et lapidibus
obruentur : puella, quia non clamavit, cum esset in
civitate : vir, quia humiliavit uxorem proximi sui : et
auferes malum de medio tui. [25] Sin autem in agro
repererit vir puellam, quæ desponsata est, et
apprehendens concubuerit cum ea, ipse morietur solus :
[26] puella nihil patietur, nec est rea mortis : quoniam sicut
latro consurgit contra fratrem suum, et occidit animam
ejus, ita et puella perpessa est. [27] Sola erat in agro :
clamavit, et nullus affuit qui liberaret eam. [28] Si invenerit
vir puellam virginem, quæ non habet sponsum, et
apprehendens concubuerit cum illa, et res ad judicium
venerit : [29] dabit qui dormivit cum ea, patri puellæ
quinquaginta siclos argenti, et habebit eam uxorem, quia
humiliavit illam : non poterit dimittere eam cunctis diebus
vitæ suæ. [30] Non accipiet homo uxorem patris sui, nec
revelabit operimentum ejus.

Cap. 23 [1] Non intravit eunuchus, attritis vel
amputatis testiculis et abscisso veretro, ecclesiam
Domini. [2] Non ingredietur mamzer, hoc est, de scorto

natus, in ecclesiam Domini, usque ad decimam
generationem. 3 Ammonites et Moabites etiam post
decimam generationem non intrabunt ecclesiam Domini
in æternum : 4 quia noluerunt vobis occurrere cum pane
et aqua in via quando egressi estis de Ægypto : et quia
conduxerunt contra te Balaam filium Beor de
Mesopotamia Syriæ, ut malediceret tibi : 5 et noluit
Dominus Deus tuus audire Balaam, vertitque
maledictionem ejus in benedictionem tuam, eo quod
diligeret te. 6 Non facies cum eis pacem, nec quæras eis
bona cunctis diebus vitæ tuæ in sempiternum. 7 Non
abominaberis Idumæum, quia frater tuus est : nec
Ægyptium, quia advena fuisti in terra ejus. 8 Qui nati
fuerint ex eis, tertia generatione intrabunt in ecclesiam
Domini.

9 Quando egressus fueris adversus hostes tuos in pugnam,
custodies te ab omni re mala. 10 Si fuerit inter vos homo,
qui nocturno pollutus sit somnio, egredietur extra castra,
11 et non revertetur, priusquam ad vesperam lavetur
aqua : et post solis occasum regredietur in castra.
12 Habebis locum extra castra, ad quem egrediaris ad
requisita naturæ, 13 gerens paxillum in balteo : cumque
sederis, fodies per circuitum, et egesta humo operies
14 quo revelatus es : Dominus enim Deus tuus ambulat in
medio castrorum, ut eruat te, et tradat tibi inimicos tuos :
et sint castra tua sancta, et nihil in eis appareat
fœditatis, ne derelinquat te.

15 Non trades servum domino suo, qui ad te confugerit.
16 Habitabit tecum in loco, qui ei placuerit, et in una
urbium tuarum requiescet : ne contristes eum. 17 Non erit
meretrix de filiabus Israël, nec scortator de filiis Israël.
18 Non offeres mercedem prostibuli, nec pretium canis in
domo Domini Dei tui, quidquid illud est quod voveris :
quia abominatio est utrumque apud Dominum Deum
tuum. 19 Non fœnerabis fratri tuo ad usuram pecuniam,
nec fruges, nec quamlibet aliam rem : 20 sed alieno. Fratri

autem tuo absque usura id quo indiget, commodabis : ut
benedicat tibi Dominus Deus tuus in omni opere tuo in
terra, ad quam ingredieris possidendam. 21 Cum votum
voveris Domino Deo tuo, non tardabis reddere : quia
requiret illud Dominus Deus tuus, et si moratus fueris,
reputabitur tibi in peccatum. 22 Si nolueris polliceri,
absque peccato eris. 23 Quod autem semel egressum est
de labiis tuis, observabis, et facies sicut promisisti
Domino Deo tuo, et propria voluntate et ore tuo locutus
es. 24 Ingressus vineam proximi tui, comede uvas,
quantum tibi placuerit : foras autem ne efferas tecum.
25 Si intraveris in segetem amici tui, franges spicas, et
manu conteres : falce autem non metes.

Cap. 24 1 Si acceperit homo uxorem, et habuerit
eam, et non invenerit gratiam ante oculos ejus propter
aliquam fœditatem : scribet libellum repudii, et dabit in
manu illius, et dimittet eam de domo sua. 2 Cumque
egressa alterum maritum duxerit, 3 et ille quoque oderit
eam, dederitque ei libellum repudii, et dimiserit de domo
sua, vel certe mortuus fuerit : 4 non poterit prior maritus
recipere eam in uxorem : quia polluta est, et abominabilis
facta est coram Domino : ne peccare facias terram tuam,
quam Dominus Deus tuus tradiderit tibi possidendam.

5 Cum acceperit homo nuper uxorem, non procedet ad
bellum, nec ei quippiam necessitatis injungetur publicæ,
sed vacabit absque culpa domi suæ, ut uno anno lætetur
cum uxore sua. 6 Non accipies loco pignoris inferiorem, et
superiorem molam : quia animam suam opposuit tibi. 7 Si
deprehensus fuerit homo sollicitans fratrem suum de filiis
Israël, et vendito eo acceperit pretium, interficietur, et
auferes malum de medio tui. 8 Observa diligenter ne
incurras plagam lepræ, sed facies quæcumque docuerint
te sacerdotes Levitici generis, juxta id quod præcepi eis,
et imple sollicite. 9 Mementote quæ fecerit Dominus Deus
vester Mariæ in via cum egrederemini de Ægypto. 10 Cum
repetes a proximo tuo rem aliquam, quam debet tibi, non

ingredieris domum ejus ut pignus auferas : 11 sed stabis
foris, et ille tibi proferet quod habuerit. 12 Sin autem
pauper est, non pernoctabit apud te pignus, 13 sed statim
reddes ei ante solis occasum : ut dormiens in vestimento
suo, benedicat tibi, et habeas justitiam coram Domino
Deo tuo. 14 Non negabis mercedem indigentis, et
pauperis fratris tui, sive advenæ, qui tecum moratur in
terra, et intra portas tuas est : 15 sed eadem die reddes ei
pretium laboris sui ante solis occasum, quia pauper est,
et ex eo sustentat animam suam : ne clamet contra te ad
Dominum, et reputetur tibi in peccatum. 16 Non occidentur
patres pro filiis, neque filii pro patribus, sed unusquisque
pro peccato suo morietur.

17 Non pervertes judicium advenæ et pupilli, nec auferes
pignoris loco viduæ vestimentum. 18 Memento quod
servieris in Ægypto, et eruerit te Dominus Deus tuus inde.
Idcirco præcipio tibi ut facias hanc rem. 19 Quando
messueris segetem in agro tuo, et oblitus manipulum
reliqueris, non reverteris, ut tollas illum : sed advenam, et
pupillum, et viduam auferre patieris, ut benedicat tibi
Dominus Deus tuus in omni opere manuum tuarum. 20 Si
fruges collegeris olivarum, quidquid remanserit in
arboribus, non reverteris ut colligas : sed relinques
advenæ, pupillo, ac viduæ. 21 Si vindemiaveris vineam
tuam, non colliges remanentes racemos : sed cedent in
usus advenæ, pupilli, ac viduæ. 22 Memento quod et tu
servieris in Ægypto, et idcirco præcipio tibi ut facias hanc
rem.

Cap. 25 1 Si fuerit causa inter aliquos, et
interpellaverint judices : quem justum esse perspexerint,
illi justitiæ palmam dabunt : quem impium,
condemnabunt impietatis. 2 Sin autem eum, qui peccavit,
dignum viderint plagis : prosternent, et coram se facient
verberari. Pro mensura peccati erit et plagarum modus :
3 ita dumtaxat, ut quadragenarium numerum non
excedant : ne fœde laceratus ante oculos tuos abeat

frater tuus. 4 Non ligabis os bovis terentis in area fruges
tuas.

5 Quando habitaverint fratres simul, et unus ex eis absque
liberis mortuus fuerit, uxor defuncti non nubet alteri : sed
accipiet eam frater ejus, et suscitabit semen fratris sui :
6 et primogenitum ex ea filium nomine illius appellabit, ut
non deleatur nomen ejus ex Israël. 7 Sin autem noluerit
accipere uxorem fratris sui, quæ ei lege debetur, perget
mulier ad portam civitatis, et interpellabit majores natu,
dicetque : Non vult frater viri mei suscitare nomen fratris
sui in Israël, nec me in conjugem sumere. 8 Statimque
accersiri eum facient, et interrogabunt. Si responderit :
Nolo eam uxorem accipere : 9 accedet mulier ad eum
coram senioribus, et tollet calceamentum de pede ejus,
spuetque in faciem illius, et dicet : Sic fiet homini, qui non
ædificat domum fratris sui. 10 Et vocabitur nomen illius in
Israël, Domus discalceati.

11 Si habuerint inter se jurgium viri duo, et unus contra
alterum rixari cœperit, volensque uxor alterius eruere
virum suum de manu fortioris, miseritque manum, et
apprehenderit verenda ejus : 12 abscides manum illius,
nec flecteris super eam ulla misericordia.

13 Non habebis in sacculo diversa pondera, majus et
minus : 14 nec erit in domo tua modius major, et minor.
15 Pondus habebis justum et verum, et modius æqualis et
verus erit tibi : ut multo vivas tempore super terram, quam
Dominus Deus tuus dederit tibi. 16 Abominatur enim
Dominus tuus eum qui facit hæc, et aversatur omnem
injustitiam.

17 Memento quæ fecerit tibi Amalec in via quando
egrediebaris ex Ægypto : 18 quomodo occurrerit tibi, et
extremos agminis tui, qui lassi residebant, ceciderit,
quando tu eras fame et labore confectus : et non timuerit
Deum. 19 Cum ergo Dominus Deus tuus dederit tibi

requiem, et subjecerit cunctas per circuitum nationes in terra, quam tibi pollicitus est : delebis nomen ejus sub cælo. Cave ne obliviscaris.

Cap. 26 [1] Cumque intraveris terram, quam Dominus Deus tuus tibi daturus est possidendam, et obtinueris eam, atque habitaveris in ea : [2] tolles de cunctis frugibus tuis primitias, et pones in cartallo, pergesque ad locum quem Dominus Deus tuus elegerit, ut ibi invocetur nomen ejus : [3] accedesque ad sacerdotem, qui fuerit in diebus illis, et dices ad eum : Profiteor hodie coram Domino Deo tuo, quod ingressus sum in terram, pro qua juravit patribus nostris, ut daret eam nobis. [4] Suscipiensque sacerdos cartallum de manu tua, ponet ante altare Domini Dei tui : [5] et loqueris in conspectu Domini Dei tui : Syrus persequebatur patrem meum, qui descendit in Ægyptum, et ibi peregrinatus est in paucissimo numero : crevitque in gentem magnam ac robustam et infinitæ multitudinis. [6] Afflixeruntque nos Ægyptii, et persecuti sunt, imponentes onera gravissima : [7] et clamavimus ad Dominum Deum patrum nostrorum : qui exaudivit nos, et respexit humilitatem nostram, et laborem, atque angustiam : [8] et eduxit nos de Ægypto in manu forti, et brachio extento, in ingenti pavore, in signis atque portentis : [9] et introduxit ad locum istum, et tradidit nobis terram lacte et melle manantem. [10] Et idcirco nunc offero primitias frugum terræ, quam Dominus dedit mihi. Et dimittes eas in conspectu Domini Dei tui, et adorato Domino Deo tuo. [11] Et epulaberis in omnibus bonis, quæ Dominus Deus tuus dederit tibi et domui tuæ, tu et Levites, et advena qui tecum est.

[12] Quando compleveris decimam cunctarum frugum tuarum, anno decimarum tertio, dabis Levitæ, et advenæ, et pupillo et viduæ, ut comedant intra portas tuas, et saturentur : [13] loquerisque in conspectu Domini Deo tui : Abstuli quod sanctificatum est de domo mea, et dedi illud Levitæ et advenæ, et pupillo ac viduæ, sicut jussisti mihi :

non præterivi mandata tua, nec sum oblitus imperii tui.
14 Non comedi ex eis in luctu meo, nec separavi ea in
qualibet immunditia, nec expendi ex his quidquam in re
funebri. Obedivi voci Domini Dei mei, et feci omnia sicut
præcepisti mihi. 15 Respice de sanctuario tuo, et de
excelso cælorum habitaculo, et benedic populo tuo Israël,
et terræ, quam dedisti nobis, sicut jurasti patribus nostris,
terræ lacte et melle mananti.

16 Hodie Dominus Deus tuus præcepit tibi ut facias
mandata hæc atque judicia : et custodias et impleas ex
toto corde tuo, et ex tota anima tua. 17 Dominum elegisti
hodie, ut sit tibi Deus, et ambules in viis ejus, et custodias
cæremonias illius, et mandata atque judicia, et obedias
ejus imperio. 18 Et Dominus elegit te hodie ut sis ei
populus peculiaris, sicut locutus est tibi, et custodias
omnia præcepta illius : 19 et faciat te excelsiorem cunctis
gentibus quas creavit, in laudem, et nomen, et gloriam
suam : ut sis populus sanctus Domini Dei tui, sicut locutus
est.

Cap. 27 1 Præcepit autem Moyses et seniores Israël
populo, dicentes : Custodite omne mandatum quod
præcipio vobis hodie. 2 Cumque transieritis Jordanem in
terram, quam Dominus Deus tuus dabit tibi, eriges
ingentes lapides, et calce lævigabis eos, 3 ut possis in eis
scribere omnia verba legis hujus, Jordane transmisso : ut
introëas terram, quam Dominus Deus tuus dabit tibi,
terram lacte et melle manantem, sicut juravit patribus
tuis. 4 Quando ergo transieritis Jordanem, erigite lapides,
quos ego hodie præcipio vobis in monte Hebal, et
lævigabis eos calce : 5 et ædificabis ibi altare Domino
Deo tuo de lapidibus, quos ferrum non tetigit, 6 et de
saxis informibus et impolitis : et offeres super eo
holocausta Domino Deo tuo, 7 et immolabis hostias
pacificas, comedesque ibi, et epulaberis coram Domino
Deo tuo. 8 Et scribes super lapides omnia verba legis
hujus plane et lucide. 9 Dixeruntque Moyses et sacerdotes

Levitici generis ad omnem Israëlem : Attende, et audi,
Israël : hodie factus es populus Domini Dei tui : 10 audies
vocem ejus, et facies mandata atque justitias, quas ego
præcipio tibi.

11 Præcepitque Moyses populo in die illo, dicens : 12 Hi
stabunt ad benedicendum populo super montem Garizim,
Jordane transmisso : Simeon, Levi, Judas, Issachar,
Joseph, et Benjamin. 13 Et e regione isti stabunt ad
maledicendum in monte Hebal : Ruben, Gad, et Aser, et
Zabulon, Dan, et Nephthali. 14 Et pronuntiabunt Levitæ,
dicentque ad omnes viros Israël excelsa voce :
15 Maledictus homo qui facit sculptile et conflatile,
abominationem Domini, opus manuum artificum,
ponetque illud in abscondito : et respondebit omnis
populus, et dicet : Amen. 16 Maledictus qui non honorat
patrem suum, et matrem : et dicet omnis populus : Amen.
17 Maledictus qui transfert terminos proximi sui : et dicet
omnis populus : Amen. 18 Maledictus qui errare facit
cæcum in itinere : et dicet omnis populus : Amen.
19 Maledictus qui pervertit judicium advenæ, pupilli et
viduæ : et dicet omnis populus : Amen. 20 Maledictus qui
dormit cum uxore patris sui, et revelat operimentum
lectuli ejus : et dicet omnis populus : Amen. 21 Maledictus
qui dormit cum omni jumento : et dicet omnis populus :
Amen. 22 Maledictus qui dormit cum sorore sua, filia
patris sui, vel matris suæ : et dicet omnis populus : Amen.
23 Maledictus qui dormit cum socru sua : et dicet omnis
populus : Amen. 24 Maledictus qui clam percusserit
proximum suum : et dicet omnis populus : Amen.
25 Maledictus qui accipit munera, ut percutiat animam
sanguinis innocentis : et dicet omnis populus : Amen.
26 Maledictus qui non permanet in sermonibus legis hujus,
nec eos opere perficit : et dicet omnis populus : Amen.

Cap. 28 1 Si autem audieris vocem Domini Dei tui, ut
facias atque custodias omnia mandata ejus, quæ ego
præcipio tibi hodie, faciet te Dominus Deus tuus

excelsiorem cunctis gentibus, quæ versantur in terra.
2 Venientque super te universæ benedictiones istæ, et
apprehendent te : si tamen præcepta ejus audieris.
3 Benedictus tu in civitate, et benedictus in agro.
4 Benedictus fructus ventris tui, et fructus terræ tuæ,
fructusque jumentorum tuorum, greges armentorum
tuorum, et caulæ ovium tuarum. 5 Benedicta horrea tua,
et benedictæ reliquiæ tuæ. 6 Benedictus eris tu
ingrediens et egrediens. 7 Dabit Dominus inimicos tuos,
qui consurgunt adversum te, corruentes in conspectu tuo :
per unam viam venient contra te, et per septem fugient a
facie tua. 8 Emittet Dominus benedictionem super cellaria
tua, et super omnia opera manuum tuarum :
benedicetque tibi in terra, quam acceperis. 9 Suscitabit te
Dominus sibi in populum sanctum, sicut juravit tibi : si
custodieris mandata Domini Dei tui, et ambulaveris in viis
ejus. 10 Videbuntque omnes terrarum populi quod nomen
Domini invocatum sit super te, et timebunt te.
11 Abundare te faciet Dominus omnibus bonis, fructu uteri
tui, et fructu jumentorum tuorum, fructu terræ tuæ, quam
juravit Dominus patribus tuis ut daret tibi. 12 Aperiet
Dominus thesaurum suum optimum, cælum, ut tribuat
pluviam terræ tuæ in tempore suo : benedicetque cunctis
operibus manuum tuarum. Et fœnerabis gentibus multis,
et ipse a nullo fœnus accipies. 13 Constituet te Dominus in
caput, et non in caudam : et eris semper supra, et non
subter : si tamen audieris mandata Domini Dei tui quæ
ego præcipio tibi hodie, et custodieris et feceris, 14 ac
non declinaveris ab eis nec ad dexteram, nec ad
sinistram, nec secutus fueris deos alienos, neque colueris
eos.

15 Quod si audire nolueris vocem Domini Dei tui, ut
custodias, et facias omnia mandata ejus et cæremonias,
quas ego præcipio tibi hodie, venient super te omnes
maledictiones istæ, et apprehendent te. 16 Maledictus
eris in civitate, maledictus in agro. 17 Maledictum
horreum tuum, et maledictæ reliquiæ tuæ. 18 Maledictus

fructus ventris tui, et fructus terræ tuæ, armenta boum
tuorum, et greges ovium tuarum. 19 Maledictus eris
ingrediens, et maledictus egrediens. 20 Mittet Dominus
super te famem et esuriem, et increpationem in omnia
opera tua, quæ tu facies : donec conterat te, et perdat
velociter, propter adinventiones tuas pessimas in quibus
reliquisti me. 21 Adjungat tibi Dominus pestilentiam,
donec consumat te de terra ad quam ingredieris
possidendam.

22 Percutiat te Dominus egestate, febri et frigore, ardore
et æstu, et aëre corrupto ac rubigine, et persequatur
donec pereas. 23 Sit cælum, quod supra te est, æneum : et
terra, quam calcas, ferrea. 24 Det Dominus imbrem terræ
tuæ pulverem, et de cælo descendat super te cinis, donec
conteraris. 25 Tradat te Dominus corruentem ante hostes
tuos : per unam viam egrediaris contra eos, et per septem
fugias, et dispergaris per omnia regna terræ, 26 sitque
cadaver tuum in escam cunctis volatilibus cæli, et bestiis
terræ, et non sit qui abigat. 27 Percutiat te Dominus
ulcere Ægypti, et partem corporis, per quam stercora
egeruntur, scabie quoque et prurigine : ita ut curari
nequeas. 28 Percutiat te Dominus amentia et cæcitate ac
furore mentis, 29 et palpes in meridie sicut palpare solet
cæcus in tenebris, et non dirigas vias tuas. Omnique
tempore calumniam sustineas, et opprimaris violentia,
nec habeas qui liberet te. 30 Uxorem accipias, et alius
dormiat cum ea. Domum ædifices, et non habites in ea.
Plantes vineam, et non vindemies eam. 31 Bos tuus
immoletur coram te, et non comedas ex eo. Asinus tuus
rapiatur in conspectu tuo, et non reddatur tibi. Oves tuæ
dentur inimicis tuis, et non sit qui te adjuvet. 32 Filii tui et
filiæ tuæ tradantur alteri populo, videntibus oculis tuis, et
deficientibus ad conspectum eorum tota die, et non sit
fortitudo in manu tua. 33 Fructus terræ tuæ, et omnes
labores tuos, comedat populus quem ignoras : et sis
semper calumniam sustinens, et oppressus cunctis diebus,
34 et stupens ad terrorem eorum quæ videbunt oculi tui.

35 Percutiat te Dominus ulcere pessimo in genibus et in
suris, sanarique non possis a planta pedis usque ad
verticem tuum. 36 Ducet te Dominus, et regem tuum, quem
constitueris super te, in gentem, quam ignoras tu et
patres tui : et servies ibi diis alienis, ligno et lapidi. 37 Et
eris perditus in proverbium ac fabulam omnibus populis,
ad quos te introduxerit Dominus. 38 Sementem multam
jacies in terram, et modicum congregabis : quia locustæ
devorabunt omnia. 39 Vineam plantabis, et fodies : et
vinum non bibes, nec colliges ex ea quippiam : quoniam
vastabitur vermibus. 40 Olivas habebis in omnibus terminis
tuis, et non ungeris oleo : quia defluent, et peribunt.
41 Filios generabis et filias, et non frueris eis : quoniam
ducentur in captivitatem. 42 Omnes arbores tuas et fruges
terræ tuæ rubigo consumet. 43 Advena, qui tecum
versatur in terra, ascendet super te, eritque sublimior : tu
autem descendes, et eris inferior. 44 Ipse fœnerabit tibi,
et tu non fœnerabis ei. Ipse erit in caput, et tu eris in
caudam. 45 Et venient super te omnes maledictiones istæ,
et persequentes apprehendent te, donec intereas : quia
non audisti vocem Domini Dei tui, nec servasti mandata
ejus et cæremonias, quas præcepit tibi. 46 Et erunt in te
signa atque prodigia, et in semine tuo usque in
sempiternum : 47 eo quod non servieris Domino Deo tuo in
gaudio, cordisque lætitia, propter rerum omnium
abundantiam. 48 Servies inimico tuo, quem immittet tibi
Dominus, in fame, et siti, et nuditate, et omni penuria : et
ponet jugum ferreum super cervicem tuam, donec te
conterat.

49 Adducet Dominus super te gentem de longinquo, et de
extremis terræ finibus in similitudinem aquilæ volantis
cum impetu, cujus linguam intelligere non possis :
50 gentem procacissimam, quæ non deferat seni, nec
misereatur parvuli, 51 et devoret fructum jumentorum
tuorum, ac fruges terræ tuæ : donec intereas, et non
relinquat tibi triticum, vinum, et oleum, armenta boum, et
greges ovium : donec te disperdat, 52 et conterat in

cunctis urbibus tuis, et destruantur muri tui firmi atque
sublimes, in quibus habebas fiduciam in omni terra tua.
Obsideberis intra portas tuas in omni terra tua, quam
dabit tibi Dominus Deus tuus : 53 et comedes fructum uteri
tui, et carnes filiorum tuorum et filiarum tuarum, quas
dederit tibi Dominus Deus tuus, in angustia et vastitate
qua opprimet te hostis tuus. 54 Homo delicatus in te, et
luxuriosus valde, invidebit fratri suo, et uxori, quæ cubat
in sinu suo, 55 ne det eis de carnibus filiorum suorum, quas
comedet : eo quod nihil aliud habeat in obsidione et
penuria, qua vastaverint te inimici tui intra omnes portas
tuas. 56 Tenera mulier et delicata, quæ super terram
ingredi non valebat, nec pedis vestigium figere, propter
mollitiem et teneritudinem nimiam, invidebit viro suo, qui
cubat in sinu ejus, super filii et filiæ carnibus, 57 et illuvie
secundarum, quæ egrediuntur de medio feminum ejus, et
super liberis qui eadem hora nati sunt. Comedent enim
eos clam propter rerum omnium penuriam in obsidione et
vastitate, qua opprimet te inimicus tuus intra portas tuas.
58 Nisi custodieris et feceris omnia verba legis hujus, quæ
scripta sunt in hoc volumine, et timueris nomen ejus
gloriosum et terribile, hoc est, Dominum Deum tuum :
59 augebit Dominus plagas tuas, et plagas seminis tui,
plagas magnas et perseverantes, infirmitates pessimas et
perpetuas : 60 et convertet in te omnes afflictiones
Ægypti, quas timuisti, et adhærebunt tibi. 61 Insuper et
universos languores, et plagas, quæ non sunt scriptæ in
volumine legis hujus, inducet Dominus super te, donec te
conterat : 62 et remanebitis pauci numero, qui prius eratis
sicut astra cœli præ multitudine, quoniam non audisti
vocem Domini Dei tui. 63 Et sicut ante lætatus est Dominus
super vos, bene vobis faciens, vosque multiplicans : sic
lætabitur disperdens vos atque subvertens, ut auferamini
de terra, ad quam ingredieris possidendam.

64 Disperget te Dominus in omnes populos, a summitate
terræ usque ad terminos ejus : et servies ibi diis alienis,
quos et tu ignoras et patres tui, lignis et lapidibus. 65 In

gentibus quoque illis non quiesces, neque erit requies
vestigio pedis tui. Dabit enim tibi Dominus ibi cor
pavidum, et deficientes oculos, et animam consumptam
mœrore : 66 et erit vita tua quasi pendens ante te. Timebis
nocte et die, et non credes vitæ tuæ. 67 Mane dices : Quis
mihi det vesperum ? et vespere : Quis mihi det mane ?
propter cordis tui formidinem, qua terreberis, et propter
ea, quæ tuis videbis oculis. 68 Reducet te Dominus
classibus in Ægyptum per viam de qua dixit tibi ut eam
amplius non videres. Ibi venderis inimicis tuis in servos et
ancillas, et non erit qui emat.

Cap. 29 1 Hæc sunt verba fœderis quod præcepit
Dominus Moysi ut feriret cum filiis Israël in terra Moab :
præter illud fœdus, quod cum eis pepigit in Horeb.

2 Vocavitque Moyses omnem Israël, et dixit ad eos : Vos
vidistis universa, quæ fecit Dominus coram vobis in terra
Ægypti Pharaoni, et omnibus servis ejus, universæque
terræ illius, 3 tentationes magnas, quas viderunt oculi tui,
signa illa, portentaque ingentia, 4 et non dedit vobis
Dominus cor intelligens, et oculos videntes, et aures quæ
possunt audire, usque in præsentem diem. 5 Adduxit vos
quadraginta annis per desertum : non sunt attrita
vestimenta vestra, nec calceamenta pedum vestrorum
vetustate consumpta sunt. 6 Panem non comedistis, vinum
et siceram non bibistis : ut sciretis quia ego sum Dominus
Deus vester. 7 Et venistis ad hunc locum : egressusque est
Sehon rex Hesebon, et Og rex Basan, occurrentes nobis
ad pugnam. Et percussimus eos, 8 et tulimus terram
eorum, ac tradidimus possidendam Ruben et Gad, et
dimidiæ tribui Manasse. 9 Custodite ergo verba pacti
hujus, et implete ea : ut intelligatis universa quæ facitis.

10 Vos statis hodie cuncti coram Domino Deo vestro,
principes vestri, et tribus, ac majores natu, atque
doctores, omnis populus Israël, 11 liberi et uxores vestræ,
et advena qui tecum moratur in castris, exceptis lignorum

cæsoribus, et his qui comportant aquas : 12 ut transeas in
fœdere Domini Dei tui, et in jurejurando quod hodie
Dominus Deus tuus percutit tecum : 13 ut suscitet te sibi in
populum, et ipse sit Deus tuus sicut locutus est tibi, et
sicut juravit patribus tuis, Abraham, Isaac, et Jacob.
14 Nec vobis solis ego hoc fœdus ferio, et hæc juramenta
confirmo, 15 sed cunctis præsentibus et absentibus. 16 Vos
enim nostis quomodo habitaverimus in terra Ægypti, et
quomodo transierimus per medium nationum, quas
transeuntes 17 vidistis abominationes et sordes, id est,
idola eorum, lignum et lapidem, argentum et aurum, quæ
colebant.

18 Ne forte sit inter vos vir aut mulier, familia aut tribus,
cujus cor aversum est hodie a Domino Deo nostro, ut
vadat et serviat diis illarum gentium : et sit inter vos radix
germinans fel et amaritudinem. 19 Cumque audierit verba
juramenti hujus, benedicat sibi in corde suo, dicens : Pax
erit mihi, et ambulabo in pravitate cordis mei : et
absumat ebria sitientem, 20 et Dominus non ignoscat ei :
sed tunc quam maxime furor ejus fumet, et zelus contra
hominem illum, et sedeant super eum omnia maledicta,
quæ scripta sunt in hoc volumine : et deleat Dominus
nomen ejus sub cælo, 21 et consumat eum in perditionem
ex omnibus tribubus Israël, juxta maledictiones, quæ in
libro legis hujus ac fœderis continentur.

22 Dicetque sequens generatio, et filii qui nascentur
deinceps, et peregrini qui de longe venerint, videntes
plagas terræ illius, et infirmitates, quibus eam afflixerit
Dominus, 23 sulphure, et salis ardore comburens, ita ut
ultra non seratur, nec virens quippiam germinet, in
exemplum subversionis Sodomæ et Gomorrhæ, Adamæ
et Seboim, quas subvertit Dominus in ira et furore suo.
24 Et dicent omnes gentes : Quare sic fecit Dominus terræ
huic ? quæ est hæc ira furoris ejus immensa ? 25 Et
respondebunt : Quia dereliquerunt pactum Domini, quod
pepigit cum patribus eorum, quando eduxit eos de terra

**Ægypti : 26 et servierunt diis alienis, et adoraverunt eos,
quos nesciebant, et quibus non fuerant attributi :
27 idcirco iratus est furor Domini contra terram istam, ut
induceret super eam omnia maledicta, quæ in hoc
volumine scripta sunt : 28 et ejecit eos de terra sua in ira
et in furore, et in indignatione maxima, projecitque in
terram alienam, sicut hodie comprobatur. 29 Abscondita,
Domino Deo nostro ; quæ manifesta sunt, nobis et filiis
nostris usque in sempiternum, ut faciamus universa verba
legis hujus.**

**Cap. 30 1 Cum ergo venerint super te omnes
sermones isti, benedictio sive maledictio, quam proposui
in conspectu tuo : et ductus pœnitudine cordis tui in
universis gentibus, in quas disperserit te Dominus Deus
tuus, 2 et reversus fueris ad eum, et obedieris ejus
imperiis, sicut ego hodie præcipio tibi, cum filiis tuis, in
toto corde tuo, et in tota anima tua : 3 reducet Dominus
Deus tuus captivitatem tuam, ac miserebitur tui, et rursum
congregabit te de cunctis populis, in quos te ante
dispersit. 4 Si ad cardines cæli fueris dissipatus, inde te
retrahet Dominus Deus tuus, 5 et assumet, atque
introducet in terram, quam possederunt patres tui, et
obtinebis eam : et benedicens tibi, majoris numeri te esse
faciat quam fuerunt patres tui. 6 Circumcidet Dominus
Deus tuus cor tuum, et cor seminis tui, ut diligas Dominum
Deum tuum in toto corde tuo, et in tota anima tua, ut
possis vivere. 7 Omnes autem maledictiones has convertet
super inimicos tuos, et eos qui oderunt te et
persequuntur. 8 Tu autem reverteris, et audies vocem
Domini Dei tui, faciesque universa mandata quæ ego
præcipio tibi hodie : 9 et abundare te faciet Dominus
Deus tuus in cunctis operibus manuum tuarum, in sobole
uteri tui, et in fructu jumentorum tuorum, in ubertate
terræ tuæ, et in rerum omnium largitate. Revertetur enim
Dominus, ut gaudeat super te in omnibus bonis, sicut
gavisus est in patribus tuis : 10 si tamen audieris vocem
Domini Dei tui, et custodieris præcepta ejus et**

cæremonias, quæ in hac lege conscripta sunt : et revertaris ad Dominum Deum tuum in toto corde tuo, et in tota anima tua.

11 Mandatum hoc, quod ego præcipio tibi hodie, non
supra te est, neque procul positum, 12 nec in cælo situm,
ut possis dicere : Quis nostrum valet ad cælum
ascendere, ut deferat illud ad nos, et audiamus atque
opere compleamus ? 13 neque trans mare positum : ut
causeris, et dicas : Quis ex nobis poterit transfretare
mare, et illud ad nos usque deferre, ut possimus audire et
facere quod præceptum est ? 14 sed juxta te est sermo
valde, in ore tuo, et in corde tuo, ut facias illum.
15 Considera quod hodie proposuerim in conspectu tuo,
vitam et bonum, et e contrario mortem et malum : 16 ut
diligas Dominum Deum tuum, et ambules in viis ejus, et
custodias mandata illius ac cæremonias atque judicia : et
vivas, atque multiplicet te, benedicatque tibi in terra, ad
quam ingredieris possidendam. 17 Si autem aversum
fuerit cor tuum, et audire nolueris, atque errore deceptus
adoraveris deos alienos, et servieris eis : 18 prædico tibi
hodie quod pereas, et parvo tempore moreris in terra, ad
quam, Jordane transmisso, ingredieris possidendam.
19 Testes invoco hodie cælum et terram, quod
proposuerim vobis vitam et mortem, benedictionem et
maledictionem. Elige ergo vitam, ut et tu vivas, et semen
tuum : 20 et diligas Dominum Deum tuum, atque obedias
voci ejus, et illi adhæreas (ipse est enim vita tua, et
longitudo dierum tuorum), ut habites in terra, pro qua
juravit Dominus patribus tuis, Abraham, Isaac, et Jacob,
ut daret eam illis.

Cap. 31 1 Abiit itaque Moyses, et locutus est omnia
verba hæc ad universum Israël, 2 et dixit ad eos : Centum
viginti annorum sum hodie ; non possum ultra egredi et
ingredi, præsertim cum et Dominus dixerit mihi : Non
transibis Jordanem istum. 3 Dominus ergo Deus tuus
transibit ante te : ipse delebit omnes gentes has in

**conspectu tuo, et possidebis eas : et Josue iste transibit
ante te, sicut locutus est Dominus. 4 Facietque Dominus
eis sicut fecit Sehon et Og regibus Amorrhæorum, et
terræ eorum, delebitque eos. 5 Cum ergo et hos tradiderit
vobis, similiter facietis eis, sicut præcepi vobis. 6 Viriliter
agite, et confortamini : nolite timere, nec paveatis ad
conspectum eorum : quia Dominus Deus tuus ipse est
ductor tuus, et non dimittet, nec derelinquet te.**

**7 Vocavitque Moyses Josue, et dixit ei coram omni Israël :
Confortare, et esto robustus : tu enim introduces populum
istum in terram, quam daturum se patribus eorum juravit
Dominus, et tu eam sorte divides. 8 Et Dominus qui ductor
est vester, ipse erit tecum : non dimittet, nec derelinquet
te : noli timere, nec paveas.**

**9 Scripsit itaque Moyses legem hanc, et tradidit eam
sacerdotibus filiis Levi, qui portabant arcam fœderis
Domini, et cunctis senioribus Israël. 10 Præcepitque eis,
dicens : Post septem annos, anno remissionis, in
solemnitate tabernaculorum, 11 convenientibus cunctis ex
Israël, ut appareant in conspectu Domini Dei tui in loco
quem elegerit Dominus, leges verba legis hujus coram
omni Israël, audientibus eis, 12 et in unum omni populo
congregato, tam viris quam mulieribus, parvulis, et
advenis, qui sunt intra portas tuas : ut audientes discant,
et timeant Dominum Deum vestrum, et custodiant,
impleantque omnes sermones legis hujus. 13 Filii quoque
eorum qui nunc ignorant, ut audire possint, et timeant
Dominum Deum suum cunctis diebus quibus versantur in
terra, ad quam vos, Jordane transmisso, pergitis
obtinendam.**

**14 Et ait Dominus ad Moysen : Ecce prope sunt dies mortis
tuæ : voca Josue, et state in tabernaculo testimonii, ut
præcipiam ei. Abierunt ergo Moyses et Josue, et steterunt
in tabernaculo testimonii : 15 apparuitque Dominus ibi in
columna nubis, quæ stetit in introitu tabernaculi.**

16 Dixitque Dominus ad Moysen : Ecce tu dormies cum
patribus tuis, et populus iste consurgens fornicabitur post
deos alienos in terra, ad quam ingreditur ut habitet in
ea : ibi derelinquet me, et irritum faciet fœdus, quod
pepigi cum eo. 17 Et irascetur furor meus contra eum in
die illo : et derelinquam eum, et abscondam faciem
meam ab eo, et erit in devorationem : invenient eum
omnia mala et afflictiones, ita ut dicat in illo die : Vere
quia non est Deus mecum, invenerunt me hæc mala.
18 Ego autem abscondam, et celabo faciem meam in die
illo propter omnia mala, quæ fecit, quia secutus est deos
alienos.

19 Nunc itaque scribite vobis canticum istud, et docete
filios Israël : ut memoriter teneant, et ore decantent, et sit
mihi carmen istud pro testimonio inter filios Israël.
20 Introducam enim eum in terram, pro qua juravi patribus
ejus, lacte et melle manantem. Cumque comederint, et
saturati, crassique fuerint, avertentur ad deos alienos, et
servient eis : detrahentque mihi, et irritum facient pactum
meum. 21 Postquam invenerint eum mala multa et
afflictiones, respondebit ei canticum istud pro testimonio,
quod nulla delebit oblivio ex ore seminis sui. Scio enim
cogitationes ejus, quæ facturus sit hodie, antequam
introducam eum in terram, quam ei pollicitus sum.
22 Scripsit ergo Moyses canticum, et docuit filios Israël.
23 Præcepitque Dominus Josue filio Nun, et ait :
Confortare, et esto robustus : tu enim introduces filios
Israël in terram, quam pollicitus sum, et ego ero tecum.

24 Postquam ergo scripsit Moyses verba legis hujus in
volumine, atque complevit, 25 præcepit Levitis, qui
portabant arcam fœderis Domini, dicens : 26 Tollite librum
istum, et ponite eum in latere arcæ fœderis Domini Dei
vestri : ut sit ibi contra te in testimonium. 27 Ego enim scio
contentionem tuam, et cervicem tuam durissimam. Adhuc
vivente me et ingrediente vobiscum, semper contentiose
egistis contra Dominum : quanto magis cum mortuus

fuero ? 28 Congregate ad me omnes majores natu per
tribus vestras, atque doctores, et loquar audientibus eis
sermones istos, et invocabo contra eos cælum et terram.
29 Novi enim quod post mortem meam inique agetis, et
declinabitis cito de via, quam præcepi vobis : et occurrent
vobis mala in extremo tempore, quando feceritis malum
in conspectu Domini, ut irritetis eum per opera manuum
vestrarum.

30 Locutus est ergo Moyses, audiente universo cœtu
Israël, verba carminis hujus, et ad finem usque complevit.

Cap. 32

1 Audite, cœli, quæ loquor :
audiat terra verba oris mei.
2 Concrescat ut pluvia doctrina mea,
fluat ut ros eloquium meum,
quasi imber super herbam,
et quasi stillæ super gramina.
3 Quia nomen Domini invocabo :
date magnificentiam Deo nostro.

4 Dei perfecta sunt opera,
et omnes viæ ejus judicia :
Deus fidelis, et absque ulla iniquitate,
justus et rectus.
5 Peccaverunt ei, et non filii ejus in sordibus :
generatio prava atque perversa.
6 Hæccine reddis Domino,
popule stulte et insipiens ?
numquid non ipse est pater tuus,
qui possedit te, et fecit, et creavit te ?
7 Memento dierum antiquorum, cogita generationes
singulas :
interroga patrem tuum,
et annuntiabit tibi :
majores tuos, et dicent tibi.

8 Quando dividebat Altissimus gentes,
quando separabat filios Adam,
constituit terminos populorum
juxta numerum filiorum Israël.
9 Pars autem Domini, populus ejus :
Jacob funiculus hæreditatis ejus.
10 Invenit eum in terra deserta,
in loco horroris, et vastæ solitudinis :
circumduxit eum, et docuit :
et custodivit quasi pupillam oculi sui.
11 Sicut aquila provocans ad volandum pullos suos,
et super eos volitans,
expandit alas suas, et assumpsit eum,
atque portavit in humeris suis.
12 Dominus solus dux ejus fuit,
et non erat cum eo deus alienus :
13 constituit eum super excelsam terram,
ut comederet fructus agrorum :
ut sugeret mel de petra,
oleumque de saxo durissimo ;
14 butyrum de armento, et lac de ovibus
cum adipe agnorum,
et arietum filiorum Basan : et hircos
cum medulla tritici,
et sanguinem uvæ biberet meracissimum.

15 Incrassatus est dilectus, et recalcitravit :
incrassatus, impinguatus, dilatatus,
dereliquit Deum factorem suum,
et recessit a Deo salutari suo.
16 Provocaverunt eum in diis alienis,
et in abominationibus ad iracundiam concitaverunt.
17 Immolaverunt dæmoniis et non Deo,
diis quos ignorabant :
novi recentesque venerunt,
quos non coluerunt patres eorum :

18 Deum qui te genuit dereliquisti,
et oblitus es Domini creatoris tui.

19 Vidit Dominus, et ad iracundiam concitatus est :
quia provocaverunt eum filii sui et filiæ.
20 Et ait : Abscondam faciem meam ab eis,
et considerabo novissima eorum :
generatio enim perversa est,
et infideles filii.
21 Ipsi me provocaverunt in eo qui non erat Deus,
et irritaverunt in vanitatibus suis :
et ego provocabo eos in eo qui non est populus,
et in gente stulta irritabo illos.
22 Ignis succensus est in furore meo,
et ardebit usque ad inferni novissima :
devorabitque terram cum germine suo,
et montium fundamenta comburet.
23 Congregabo super eos mala,
et sagittas meas complebo in eis.
24 Consumentur fame,
et devorabunt eos aves morsu amarissimo :
dentes bestiarum immittam in eos,
cum furore trahentium super terram, atque serpentium.
25 Foris vastabit eos gladius,
et intus pavor,
juvenem simul ac virginem,
lactentem cum homine sene.

26 Dixi : Ubinam sunt ?
cessare faciam ex hominibus memoriam eorum.
27 Sed propter iram inimicorum distuli :
ne forte superbirent hostes eorum,
et dicerent : Manus nostra excelsa,
et non Dominus, fecit hæc omnia.
28 Gens absque consilio est,
et sine prudentia.

29 Utinam saperent, et intelligerent,
ac novissima providerent.
30 Quomodo persequatur unus mille,
et duo fugent decem millia ?
nonne ideo, quia Deus suus vendidit eos,
et Dominus conclusit illos ?
31 Non enim est Deus noster ut dii eorum :
et inimici nostri sunt judices.
32 De vinea Sodomorum, vinea eorum,
et de suburbanis Gomorrhæ :
uva eorum, uva fellis,
et botri amarissimi.
33 Fel draconum vinum eorum,
et venenum aspidum insanabile.
34 Nonne hæc condita sunt apud me,
et signata in thesauris meis ?
35 Mea est ultio, et ego retribuam in tempore,
ut labatur pes eorum :
juxta est dies perditionis,
et adesse festinant tempora.
36 Judicabit Dominus populum suum,
et in servis suis miserebitur :
videbit quod infirmata sit manus,
et clausi quoque defecerunt,
residuique consumpti sunt.

37 Et dicet : Ubi sunt dii eorum,
in quibus habebant fiduciam ?
38 de quorum victimis comedebant adipes,
et bibebant vinum libaminum :
surgant, et opitulentur vobis,
et in necessitate vos protegant.
39 Videte quod ego sim solus,
et non sit alius deus præter me :
ego occidam, et ego vivere faciam :
percutiam, et ego sanabo,
et non est qui de manu mea possit eruere.

40 Levabo ad cælum manum meam,
et dicam : Vivo ego in æternum.
41 Si acuero ut fulgur gladium meum,
et arripuerit judicium manus mea :
reddam ultionem hostibus meis,
et his qui oderunt me retribuam.
42 Inebriabo sagittas meas sanguine,
et gladius meus devorabit carnes ;
de cruore occisorum, de captivitate,
nudati inimicorum capitis.
43 Laudate, gentes, populum ejus,
quia sanguinem servorum suorum ulciscetur :
et vindictam retribuet in hostes eorum,
et propitius erit terræ populi sui.

44 Venit ergo Moyses, et locutus est omnia verba cantici
hujus in auribus populi, ipse et Josue filius Nun.
45 Complevitque omnes sermones istos, loquens ad
universum Israël, 46 et dixit ad eos : Ponite corda vestra in
omnia verba, quæ ego testificor vobis hodie : ut mandetis
ea filiis vestris custodire et facere, et implere universa
quæ scripta sunt legis hujus : 47 quia non incassum
præcepta sunt vobis, sed ut singuli in eis viverent : quæ
facientes longo perseveretis tempore in terra, ad quam,
Jordane transmisso, ingredimini possidendam.
48 Locutusque est Dominus ad Moysen in eadem die,
dicens : 49 Ascende in montem istum Abarim, id est,
transitum, in montem Nebo, qui est in terra Moab contra
Jericho : et vide terram Chanaan, quam ego tradam filiis
Israël obtinendam, et morere in monte. 50 Quem
conscendens jungeris populis tuis, sicut mortuus est Aaron
frater tuus in monte Hor, et appositus populis suis : 51 quia
prævaricati estis contra me in medio filiorum Israël ad
aquas contradictionis in Cades deserti Sin : et non
sanctificastis me inter filios Israël. 52 E contra videbis
terram, et non ingredieris in eam, quam ego dabo filiis
Israël.

Cap. 33 [1] **Hæc est benedictio, qua benedixit Moyses,
homo Dei, filiis Israël ante mortem suam.** [2] **Et ait :
Dominus de Sinai venit,
et de Seir ortus est nobis :
apparuit de monte Pharan,
et cum eo sanctorum millia.
In dextera ejus ignea lex.**
[3] **Dilexit populos,
omnes sancti in manu illius sunt :
et qui appropinquant pedibus ejus,
accipient de doctrina illius.**
[4] **Legem præcepit nobis Moyses,
hæreditatem multitudinis Jacob.**
[5] **Erit apud rectissimum rex,
congregatis principibus populi cum tribubus Israël.**
[6] **Vivat Ruben, et non moriatur,
et sit parvus in numero.**
[7] **Hæc est Judæ benedictio :
Audi, Domine, vocem Judæ,
et ad populum suum introduc eum :
manus ejus pugnabunt pro eo,
et adjutor illius contra adversarios ejus erit.**
[8] **Levi quoque ait :
Perfectio tua, et doctrina tua viro sancto tuo,
quem probasti in tentatione,
et judicasti ad aquas contradictionis.**
[9] **Qui dixit patri suo et matri suæ : Nescio vos :
et fratribus suis : Ignoro vos :
et nescierunt filios suos.
Hi custodierunt eloquium tuum,
et pactum tuum servaverunt.**
[10] **Judicia tua, o Jacob,
et legem tuam, o Israël :
ponent thymiama in furore tuo,
et holocaustum super altare tuum.**
[11] **Benedic, Domine, fortitudini ejus :
et opera manuum illius suscipe.**

Percute dorsa inimicorum ejus :
et qui oderunt eum, non consurgant.
12 Et Benjamin ait :
Amantissimus Domini habitabit confidenter in eo :
quasi in thalamo tota die morabitur,
et inter humeros illius requiescet.
13 Joseph quoque ait :
De benedictione Domini terra ejus,
de pomis cæli, et rore, atque abysso subjacente.
14 De pomis fructuum solis ac lunæ,
15 de vertice antiquorum montium,
de pomis collium æternorum :
16 et de frugibus terræ, et de plenitudine ejus.
Benedictio illius qui apparuit in rubo,
veniat super caput Joseph,
et super verticem nazaræi inter fratres suos.
17 Quasi primogeniti tauri pulchritudo ejus,
cornua rhinocerotis cornua illius :
in ipsis ventilabit gentes usque ad terminos terræ.
Hæ sunt multitudines Ephraim :
et hæc millia Manasse.
18 Et Zabulon ait :
Lætare, Zabulon, in exitu tuo,
et Issachar in tabernaculis tuis.
19 Populos vocabunt ad montem :
ibi immolabunt victimas justitiæ.
Qui inundationem maris quasi lac sugent,
et thesauros absconditos arenarum.
20 Et Gad ait :
Benedictus in latitudine Gad :
quasi leo requievit,
cepitque brachium et verticem.
21 Et vidit principatum suum,
quod in parte sua doctor esset repositus :
qui fuit cum principibus populi,
et fecit justitias Domini,
et judicium suum cum Israël.
22 Dan quoque ait :

Dan catulus leonis, fluet largiter de Basan.
23 Et Nephthali dixit :
Nephthali abundantia perfruetur,
et plenus erit benedictionibus Domini :
mare et meridiem possidebit.
24 Aser quoque ait :
Benedictus in filiis Aser,
sit placens fratribus suis,
et tingat in oleo pedem suum :
25 ferrum et æs calceamentum ejus.
Sicut dies juventutis tuæ, ita et senectus tua.
26 Non est deus alius ut Deus rectissimi,
ascensor cæli, auxiliator tuus.
Magnificentia ejus discurrunt nubes,
27 habitaculum ejus sursum,
et subter brachia sempiterna
ejiciet a facie tua inimicum,
dicetque : Conterere.
28 Habitabit Israël confidenter, et solus.
Oculus Jacob in terra frumenti et vini,
cælique caligabunt rore.
29 Beatus es tu, Israël :
quis similis tui, popule, qui salvaris in Domino ?
Scutum auxilii tui,
et gladius gloriæ tuæ :
negabunt te inimici tui,
et tu eorum colla calcabis.

Cap. 34 1 Ascendit ergo Moyses de campestribus
Moab super montem Nebo, in verticem Phasga contra
Jericho : ostenditque ei Dominus omnem terram Galaad
usque Dan, 2 et universum Nephthali, terramque Ephraim
et Manasse, et omnem terram Juda usque ad mare
novissimum, 3 et australem partem, et latitudinem campi
Jericho civitatis palmarum usque Segor. 4 Dixitque
Dominus ad eum : Hæc est terra, pro qua juravi Abraham,
Isaac, et Jacob, dicens : Semini tuo dabo eam. Vidisti eam
oculis tuis, et non transibis ad illam. 5 Mortuusque est ibi

Moyses servus Domini, in terra Moab, jubente Domino :
[6] et sepelivit eum in valle terræ Moab contra Phogor : et
non cognovit homo sepulchrum ejus usque in præsentem
diem. [7] Moyses centum et viginti annorum erat quando
mortuus est : non caligavit oculus ejus, nec dentes illius
moti sunt. [8] Fleveruntque eum filii Israël in campestribus
Moab triginta diebus : et completi sunt dies planctus
lugentium Moysen. [9] Josue vero filius Nun repletus est
spiritu sapientiæ, quia Moyses posuit super eum manus
suas. Et obedierunt ei filii Israël, feceruntque sicut
præcepit Dominus Moysi. [10] Et non surrexit ultra propheta
in Israël sicut Moyses, quem nosset Dominus facie ad
faciem, [11] in omnibus signis atque portentis, quæ misit
per eum, ut faceret in terra Ægypti Pharaoni, et omnibus
servis ejus, universæque terræ illius, [12] et cunctam
manum robustam, magnaque mirabilia, quæ fecit Moyses
coram universo Israël.